

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Maandag 21 maart 2011 • jaargang 37 • nummer 18 • 2010-2011 • www.veto.be • www.twitter.com/veto_be

INTERNATIONALE UNIVERSITEIT LEUVEN?

Leuven telt een groot aantal internationale studenten. Maar de groep blijft in een parallel universum leven.

RUBEN BRUYNOOGHE |

“Het probleem is niet dat we niet in contact willen komen met de Vlamingen, maar wel dat we er zo weinig kans toe krijgen,” vertellen Ana en Magdalena, twee Portugese studentes Psychologie. “De lessen zijn grotendeels apart, voor de feestjes geldt hetzelfde en ook hier in het ontmoetingscentrum voor internationale studenten Pangaea, kom je weinig Vlaamse studenten tegen.”

Damian en Marta, twee Poolse studenten merken dezelfde problemen op: “Ik kom niet veel Vlamingen tegen op feestjes en ik ga nochtans vaak uit. Meer gemengde feestjes zouden een goede zaak zijn.”

Directeur van het International Office, Bart Hendrickx, erkent het probleem. “Het contact met lokale studenten laat inderdaad te wensen over. Wij proberen daaraan tegemoet te komen via de studentenraad LOKO, het ontmoetingscentrum Pangaea en natuurlijk ook de kringen.

We steunen bijvoorbeeld initiatieven die internationale en Vlaamse studenten samenbrengen.”

Ook over de parallelle studieprogramma's wordt nagedacht: “We proberen almaar meer het besef te laten groeien dat het samenbrengen van studenten een meerwaarde creëert. Al is het natuurlijk wel zo dat de internationale masterprogramma's automatisch eerder internationale studenten aantrekken. Vlamingen volgen meestal het Nederlandstalige equivalent.”

Een mirakeloplossing is niet meteen voorhanden. “Er moet gewerkt worden met kleine stappen en we moeten zorgen dat we niet stoppen met stappen te zetten in de goede richting,” weet de coördinator van LOKO Internationaal, Jannes Motmans. “Er zijn meer dan 5.000 inkomende studenten en maar 500 buddy's, daar zit dus duidelijk nog potentieel. Ook voor de kringen is er ruimte om te groeien. Meer communicatie met de internationale stu-

denten kan leiden tot meer gemengde activiteiten.”

Presessen van verschillende kringen, waaronder VTK, Economika en NFK geven te kennen dat zij openstaan voor de internationale studenten, maar dat het voorlopig nog moeilijk blijkt om hen effectief te laten integreren met de Vlaamse studenten.

Volgens Hendrickx moet er nog stevig aan de weg getimmerd worden. “We moeten vooral de keuze maken of we een universiteit van het Hageland blijven of Europese uitstraling willen krij-

gen. Veel hangt af van de overtuiging binnen de faculteiten, departementen en de kringwerking.” De hoofden lijken in de juiste richting te staan, al is er nog een lange weg te gaan. Zelfs LOKO, dat het idee van internationalisering zeer genegen is, heeft nog heel wat werk voor de boeg. De Erasmuscup, een sportevent georganiseerd door LOKO Internationaal en LOKO Sport, trok een grote opkomst, waaronder opvallend weinig Vlaamse studenten.

TEN TWEEDE

Fisk over het Midden-Oosten

Het Midden-Oosten is tegenwoordig een populair gespreksonderwerp. Niet alleen bij mensen die een brood kopen bij de bakker, maar ook onder intellectuelen. Vorige week nog kwam Noam Chomsky in Brussel zeggen dat het Westen helemaal geen democratie wil in het Midden-Oosten en dat het buitenlandbeleid van de VS kei slecht is. Maar echt kei slecht. Een week eerder kwam ook Robert Fisk, journalist bij de Britse krant *The Independent*, zijn mening verkondigen. Dat vond hij zo leuk, dat hij het ook nog eens doet in dit blad.

INTERVIEW, P. 7

Hoger inschrijvingsgeld?

In Nederland en het Verenigd Koninkrijk heeft men het inschrijvingsgeld voor het hoger onderwijs onlangs fors verhoogd. Maar echt fors: studenten moeten duizenden euro's betalen om te mogen studeren. In Vlaanderen kost elke student de schatkist ongeveer 10.000 euro, terwijl het inschrijvingsgeld “slechts” een vijfhonderd euro's bedraagt. Mogen wij ons in de toekomst verwachten aan hoger inschrijvingsgeld?

DOSSIER STUDIEGELD, P. 2

Nucleaire schuilkelder

In Japan hebben ze grote problemen, dat behoeft geen betoog. Je mag je niet voorstellen dat het bij ons zou gebeuren. Of toch wel, want je kunt beter je voorzorgen nemen. Je kunt de nieuwe jodumpillen gaan halen bij de apotheker als je in de buurt van een nucleaire site woont. Je kunt een fles wodka halen als je bijgelovig bent. Verder is het misschien verstandig een schuilkelder te bouwen? Of niet? (je)

RAMP OVERLEVEN, P. 6

Beeld |

The big boss van Europa, Herman Van Rompuy, kwam woensdag een pintje drinken in het Maria Theresiacollege. Onze fotograaf Nick De Gregorio is best wel een drankorgel. Van het een kwam het ander en de rest is geschiedenis of een voetnoot daarbij. Een interview met Herman Van Rompuy vindt u op pagina vijf. Op een interview met Nick De Gregorio is het nog even wachten. (gj)

(advertentie)

GROEPT
INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto Trakteert:
Tickets voor
Uitgelezen
(Zie p. 11)

DOSSIER | STUDIEGELD

Steeds meer dokken?

Het afgelopen jaar besloten de Britse en de Nederlandse regering het inschrijvingsgeld aan universiteiten en hogescholen te verhogen. Studenten moeten er voortaan fors meer betalen om hoger onderwijs te volgen. Ook in Vlaanderen zullen er de komende jaren veranderingen komen, al verkondigen de betrokken organisaties dat een verhoging van het inschrijvingsgeld absoluut niet aan de orde is.

JENS CARDINAELS |

Vorige week meldden we dat bijna-beursstudenten binnenkort beursstudenten worden. Die laatste betalen nu het laagste inschrijvingsgeld, bijna-beursstudenten betalen iets meer en niet-beursstudenten betalen de volle pot. Het gaat met andere woorden om een solidariteitsmechanisme: het geld dat bijna-beurs- en beursstudenten niet betalen, wordt gecompenseerd door de niet-beursstudenten.

“Vanwege de solidariteit tussen de studenten zouden niet-beursstudenten extra kunnen betalen,” stelt bestuurder Sociaal bij de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) Sander Van der Maelen. VVS heeft nog geen officieel standpunt. “Het voorstel zou een grote verbetering zijn voor bijna-beursstudenten. Maar je kunt wel stellen dat er een bepaalde verhoging van het inschrijvingsgeld optreedt als de groep beursstudenten groter wordt.”

PECHVOGELS

“Dat is kort door de bocht,” zegt Serge Simon. Hij is de voorzitter van de Ad-hoc-werkgroep Vereenvoudiging van de Studiegelden. Dat is een werkgroep van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR), een overlegorgaan tussen de verschillende universiteiten, en de Vlaamse Hogescholenraad (VLHORA), een overlegorgaan tussen de Vlaamse hogescholen. “Het aantal bijna-beursstudenten bedraagt slechts een klein percentage van de totale studentenpopulatie. Voor zulke kleine groep is er nu een ingewikkelde regeling nodig.” Volgens Simon is het eenvoudiger om bijna-beursstudenten gelijk te schakelen met de echte beursstudenten.

Bovendien bestaat de groep bijna-beursstudenten volgens Simon uit twee groepen. Dat zijn enerzijds pechvogels en anderzijds gelukzakken. “De pechvogels grijpen net naast een volwaardige beurs. Zij varen wel bij de nieuwe regeling.” Maar

anderzijds zijn er de gelukzakken, die net niet te veel verdienen om als niet-beursstudenten beschouwd te worden. Zij zullen binnenkort kunnen rekenen op een volwaardige beurs. “Helaas hebben we niet de mogelijkheid om een onderscheid te maken tussen pechvogels en gelukzakken.” Het is dus niet mogelijk om van pechvogels beursstudenten te maken en van gelukzakken niet-beursstudenten.

TWEE VISIES

Sander Van der Maelen van VVS maakt zich ook zorgen voor de toekomst. Hij vreest namelijk dat er naar Brits en Nederlands voorbeeld, voorstellen zullen komen om het inschrijvingsgeld te verhogen. “We zullen die voorstellen met al onze kracht tegenhouden, maar toch...”

“Dat is een heel andere discussie,” reageert

Simon. “Er zijn ongeveer 68.000 universiteitsstudenten en de universiteiten krijgen ongeveer 680 miljoen euro aan werkingsmiddelen. Dat betekent dus dat de maatschappij jaarlijks tussen 10.000 en 11.000 euro spendeert aan elke student. Daarmee vergeleken, is de 560 euro inschrijvingsgeld die studenten jaarlijks moeten betalen erg weinig. Je kunt je afvragen hoe men daarmee moet omgaan. Er zijn twee grote visies: een sociale en een liberale.” De sociale visie zegt dat het inschrijvingsgeld volledig moet verdwijnen en dat de maatschappij de studenten volle-

noemde visie wordt gevolgd in Engeland, waar studenten ettelijke duizenden euro's moeten betalen om aan een universiteit te mogen studeren. Achteraf kunnen ze dat terugverdienen.” Maar Simon gelooft nooit dat het in Vlaanderen zo ver zal komen. Hij kan zich wel voorstellen dat voorstellen in die richting de komende jaren op tafel komen.

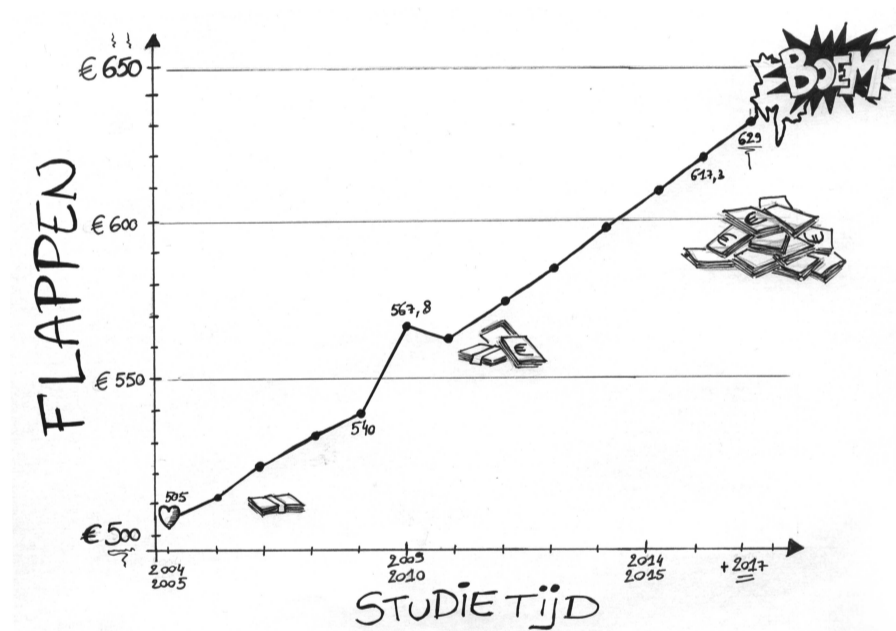
De K.U.Leuven is alvast niet te vinden voor hoger inschrijvingsgeld, vertelt vice-rector Studentenbeleid Tine Baelmans. “Er moet ook rekening gehouden worden met studenten die het financieel moeilijk

“Er treedt een verhoging van het inschrijvingsgeld op”

dig moet financieren, omdat ze baat heeft bij hoogopgeleide mensen. De liberale erkent het belang van hoogopgeleiden, maar haalt ook aan dat de studenten zelf later voordeel zullen halen uit hun opleiding. Zij maken immers een grote kans op een job met een hoog loon. “De laatstge-

hebben. Het is goed dat men het financieringssysteem wilt vereenvoudigen. Maar als de groep bijna-beursstudenten weg moet, moet ze ondergebracht worden bij de groep beursstudenten.” Ook Baelmans benadrukt dat bijna-beursstudenten slechts een kleine groep zijn.

EVOLUTIE VAN HET STUDIEGELD VANAF 2004

Inschrijvingsgelden worden sinds 2004 geregeld door het flexibiliseringsdecreet. Dat legt ten eerste een vast inschrijvingsgedeelte op wanneer je aan een studie wilt beginnen, per opgenomen studiepunt komt daar nog een variabel deel bij. Ten slotte komt daar nog een indexering bij. Een instelling moet die indexering niet noodzakelijk aanrekenen.

Tussen 2008-2009 en 2009-2010 zien we een sterke stijging, dat is het resultaat van de economische crisis, de daling achteraf is het resultaat van de negatieve inflatie. dank aan VVS voor de gegevens en aan Laurens Cerulus voor de cartoon

ViA | Geld met vertraging

Weinig projecten van de Vlaamse regering kregen zo veel kritiek als Kris Peeters' (CD&V) Vlaanderen in Actie (ViA). Dat verwondert niet, aangezien het concept zo'n beetje alles inhoudt wat onze deelstatelijke overheid uitvoert. Een poging tot toelichting bij enkele ViA-onderdelen die studenten zouden kunnen interesseren.

CEDRIC HAUBEN |

Dat ViA het toekomstplan voor de Vlaamse Regio is, hoort u te weten. De globale doelstelling is om tegen 2020 bij de top vijf van de 131 Europese innovatieregio's te horen. Momenteel staan we op plaats 33.

Voor een extra woordje uitleg staken wij ons licht op bij VVS-bestuurslid Anton Schuurmans. Zijn de bakken kritiek op ViA in haar geheel gegrond? “Het hele ViA-project is zo complex en omvangrijk dat het er vaak zelf het slachtoffer van wordt,” aldus

Anton, die een document toont met tientallen doelstellingen en indicatoren. “Vooral de coördinatie van zo'n overkoepelend beleidsplan brengt onvermijdelijk problemen met zich mee. Maar op de doelstellingen an sich valt weinig aan te merken.”

DRIE PROCENT

Een expliciet doel dat de universiteiten aangaat is de door Europa opgelegde drieprocentinvesteringsregel inzake Onderzoek en Ontwikkeling (O&O). Het financiële beleid van de K.U.Leuven rust in hoofdzaak op de schouders

van haar algemeen beheerder, professor Debackere, die ons te woord stond.

“De norm houdt in dat 3% van het BBP aan O&O moet worden besteed. Van die 3% moet 1% van de overheid komen en 2% van de bedrijven in de regio. De termijn waarbinnen dat moest gebeuren werd oorspronkelijk op 2010 geprikt. Niemand in Europa bleek daar echter toe in staat en nu zitten we op koers voor 2020. De overheid is goed op weg, met budgetstijgingen tot 0,77% in 2010. Ook in de bedrijfssector ziet het er goed uit, zij krijgt namelijk de juiste fiscale incentives om hun O&O-beleid te stimuleren.”

TIEN PROCENT

Daarnaast herhaalde minister-president Peeters in 2009 zijn

belofte om tegemoet te komen aan de noodzakelijke stijging in de overheidssteun voor het hoger onderwijs. Binnen deze legislatuur, die volgend jaar afloopt, zou er een surplus van 10% verwacht mogen worden, dixit Peeters, ondertussen bijna 3 jaar geleden.

Niet geheel verbazingwekkend blijkt dat de oude plannen

overheid laat inderdaad weten binnen deze legislatuur een investering van 90 miljoen euro te doen, tegen 2023 moet 225,9 miljoen extra mogelijk zijn.

Debackere bevestigt het falen van de Vlaamse overheid in haar oorspronkelijke opzet. “Die tienprocentnorm werd bedacht in 1998 door toenmalig onderwijsminister Frank

Beloofde investeringen laten op zich wachten

Vandenbroucke (sp.a). Dat was lang voor de economische crisis, die alles in de war heeft gestuurd. Het ziet er naar uit dat we de beloofde bedragen wel zullen binnenhalen, maar dat zal in fasen gebeuren.” Met vertraging dus.

Visitatiecommissie (4) | Wetenschap van het leven

Tot ons achttiende levensjaar vonden wij het vanzelfsprekend dat wij leefden. Toen draaide het hoger onderwijs een kritische knop om in ons hoofd. Sindsdien gaat er geen dag voorbij zonder dat wij ons afvragen: moeder, waarom leven wij?

THOMAS CLIQUET |

Ondanks een grote doelgroep zaten er toch maar een stuk of 30 studenten in het college Wetenschap van het leven. Onterecht, want het was een zeer interessant hoorcollege. Professor Peter Roels gaf een zeer klare uiteenzetting van de basisprincipes van de evolutieleer. Dat is een los geheel van random ideeën die Charles Darwin op een dronken nacht bijeen heeft gepend.

Darwin versus de paap

Op de eerste Powerpointslide stond meteen een mooie oneliner van de wereldvermaarde bioloog Richard Dawkins waarin het darwinisme kernachtig werd uitgelegd: "Het is niet meer dan de niet-willekeurige overleving van willekeurig variërende erfelijke eigenschappen."

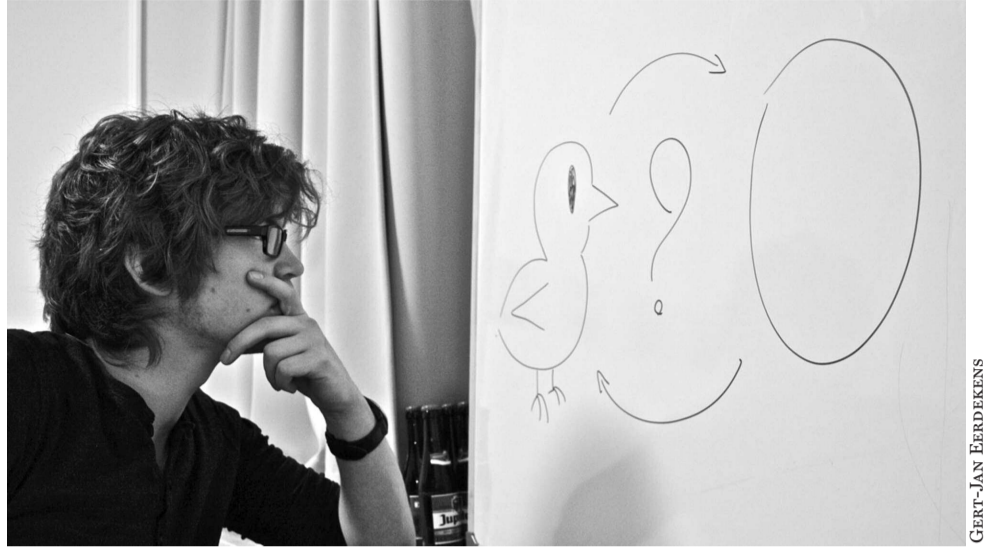
Dit was reeds de vijfde les en het onderwerp was biologische evolutie. De prof begon met enkele basics: dat de evolutieleer nog maar een goede 200 jaar oud is en dat men zich tot dan baseerde op de Bijbel. Al in de achttiende eeuw waren er zogenaamde naturalisten die begonnen na te denken over de biologische diversiteit op aarde. Een van hen was Erasmus Darwin, de pépé van Charles.

Het vervolg zult u wel kennen: Charles Darwin zeilde in de jaren 1830 de wereld rond op de Beagle. Op de Galapagoseilanden deed hij onderzoek naar de biologische populatie. Meer dan twintig later publiceerde hij *On the origin of species*. Een jaar eerder had *old man* Charlie het bericht gekregen dat iemand anders onafhankelijk op dezelfde ideeën was gekomen. Darwin publiceerde zijn boek dus met de vermelding dat hij de theorie later zou uitdiepen.

Op dat punt ging professor Roels in op drie kenmerken van evolutie. Allereerst variatie: elk individu van een soort is uniek. Ten tweede differentiële overleving: een soort past zich aan aan de omstandigheden waarbij een bepaalde eigenschap betere overlevingskansen biedt. Daardoor zal die eigenschap meer voorkomen bij individuen van de soort. Als de omstandigheden veranderen, kan een andere eigenschap ineens meer voorkomen. Ten slotte is er de erfelijkheid. Dat hangt uiteraard samen met de andere twee. Om het eerste uur te vervolmaken, worden er nog voorbeelden gegeven van evolutie.

MANNENTEPELS

In het tweede uur worden een aantal foute stellingen over evolutie ontkracht. De paap verkondigt bijvoorbeeld dat een fenomeen zo complex als de mens nooit het resultaat kan zijn van evolutie. Die uitspraak illustreert de

GERT-JAN EERDEKENS

typisch antropocentrische benadering, waarbij men denkt dat de mens het eindpunt is van evolutie. Het is wel zo dat het enorm toevallig is dat de mens is kunnen ontstaan en als het proces van evolutie zich opnieuw zou afspelen, het helemaal niet zeker is of de mens opnieuw zou ontstaan.

Een andere stelling beweert dat ongebruikte structuren na verloop van tijd verdwijnen. Als voorbeeld werden mannentepels gegeven. Waaruit dus meteen blijkt dat die stelling niet volledig juist is. Het kan natuurlijk dat zulke zaken verdwijnen, maar als het niet stoort, kunnen ze even goed blijven bestaan. Wie weet komen er in de toekomst wel mannelijke mutanten zonder tepels die er geleidelijk voor zorgen dat mannen na verloop van tijd geen tepels meer hebben.

QUID LES?

In Veto's visitatiecommissie bezoekt een medewerker een college dat niet tot zijn vakkenpakket hoort.

Wie? Bachelor in de Chemie, Informatica, Fysica, Wiskunde, Politieke en Sociale Wetenschappen, Communicatiewetenschappen en Wijsbegeerte. Alsook master in de Pedagogische Wetenschappen en Educatieve Studies.

Wanneer? Maandag van 18 tot 20 uur.

Waar? De Valk 02.54.

Prof? Peter Roels.

Pauze? 18.57 uur tot 19.07 uur.

Internationale raad op komst

Er is al enige tijd sprake van de oprichting van een Raad Internationaal Beleid aan de K.U.Leuven. Maar wat zal die raad inhouden en wanneer komt ze er? Vragen die sinds de strategische nota van vicerector Internationaal Beleid Bart De Moor de kop opsteken. Nu lijkt er schot in de zaak te komen.

FRANK PIETERMAAT |

Anton Schuurmans, vorig jaar ondervoorzitter van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO), volgde het dossier op. "Vicerector De Moor is een bekwaam, maar erg drukbezet man. Wij hebben meermaals gevraagd naar een voorstel tot internationale raad, zelfs een studenten-voorstel als aanzet. Eventueel had enige delegatie soelaas kunnen bieden. Er was ook een verschil tussen zijn en onze opvatting. Voor hem moest het een vergadering van experts worden, terwijl wij ook ijverden voor een structurele vertegenwoordiging van de faculteiten, zodat ook de decentrale verankering verzekerd werd."

ADVIES

Nu bestaat er een tweemaandelijks vergadering van International Liaison Officers. Dat is een bijeenkomst van administratieve faculteitsverantwoordelijken voor internationalisering, waarin op administratief niveau geïnterageerd wordt met het International Office en de vicerector. Begin deze maand werd op het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu) het voorstel tot oprichting van een internationale raad behandeld.

Vicerector De Moor licht toe: "De beslissing is nog niet helemaal geconvergeerd. De bedoeling is een adviesraad internationaal beleid op te richten. Die raad zal het internationaliseringsbeleid evalueren. Het zal een adviesraad worden die niet alleen mezelf, maar ook andere vicerectoren en besluitvormingsorganen van advies voorziet. Oorspronkelijk was het de bedoeling om een raad van relatief beperkte grootte te

maken met experts. Het voorstel nu levert ons een mix op van een dertigtal mensen, waaronder experts maar eveneens buitenlandse professoren en faculteitsvertegenwoordigers."

DELEGEREN

De Moor: "De procedure heeft lang geduurd. Dat is deels een gevolg van het feit dat we lang werkten aan de uitwerking van een internationaal beleid. Enkele beleidsaspecten zijn moeilijker gebleken dan gedacht. Of ik wat meer had kunnen delegeren? In zekere zin wel.

Toch moet je heel zorgvuldig zoeken aan wie en hoe gedelegeerd moet worden. Daarom zal ik, naast de oprichting van de Raad Internationaal Beleid, het initiatief nemen om, voor de uitvoering van het strategisch plan, op regelmatige basis een beroep te doen op de decanen en de vicedecanen Internationalisering van de faculteiten. Ik zou dat niet delegeren noemen, maar wel de creatie van draagvlak bij de faculteiten voor verschillende voorstellen. Op die manier krijg ik enerzijds de beschikking over een adviesraad en anderzijds twee operationele fora, namelijk administratief de International Liaison Officers, en academisch de vicedecanen Internationalisering van de faculteiten."

Bij LOKO reageert men gematigd positief. Coördinator bij LOKO International Jannes Motmans: "Persoonlijk hadden we liever een kleinere groep gezien, al zijn er ook voordelen. Wanneer het GeBu zich ergens over uitsprekt, moeten we ons daarbij neerleggen. We gaan nu vooral proberen ons positief op te stellen en onze aanwezigheid maximaal te benutten in de raad en in de werkgroepen."

"Een bekwaam, maar drukbezet man"

25 jaar Centrum voor Vredesethiek

Dit jaar bestaat het Centrum voor Vredesethiek 25 jaar. Ter ere van dat jubileum wist professor Johan Pollefeyt Herman Van Rompuy, de voorzitter van de Europese Raad, te strikken voor een lezing.

RUBEN BRUYNOOGHE |

Onder ruime belangstelling van een gevarieerd studentenpubliek stelde professor Pollefeyt zijn eragast voor. Het Centrum voor Vredesethiek houdt zich bezig met fundamenteel ethisch en theologisch onderzoek naar oorlog en vrede. De Europese president past in dat plaatje, omdat de Europese gedachte in se een groot vredesproject is.

Herman Van Rompuy, aangekondigd als christelijk mens én politicus, speelde gretig in op dat thema. Hij benadrukte de noodzaak van een Europese eenheid als blokkade voor oorlog. "Oorlog is een kwestie van belangen en kosten. Door de economieën van verschillende landen aan elkaar te verbinden wordt de kost ontzettend hoog," onderstreepte Van Rompuy.

Een boodschap van vrede, gebracht met politiek realisme. "Het Europees project zal pas voltooid zijn, wanneer de landen van de westelijke Balkan zich bij de Europese Unie voegen," stelt Van Rompuy, die eerder aanhaalde hoe de Balkanlanden nog niet lang geleden gebukt gingen onder genocidepraktijken en burgeroorlog. Vervolgens drukte Van Rompuy zijn bezorgdheid uit over het in stand houden van de Muntunie. "Zonder Muntunie, valt ook de Europese Unie," voorspelde de voorzitter. Ten slotte verwierp Van Rompuy ook de uitspraken van onder andere Angela Merkel over het falen van de multiculturele samenleving. "De multiculturele samenleving heeft tijd nodig.

Bovendien stel ik de vraag hoe je succes zou moeten omschrijven. Het uitblijven van protest is geen factor voor succes, dictaturen zijn immers ook stabiel, maar wanneer de dictator wegvalt, valt ook de stabiliteit weg."

IMMIGRATIE

Ook over immigratie had Van Rompuy duidelijke taal. "Het is een onomkeerbaar proces." Van Rompuy drukte daarna op het belang van regels om die steeds meer multiculturele samenleving te regelen. "Er is in Europa maar één beschaving, maar dan wel een die plaats biedt aan meerdere culturen." Die beschaving slaat voor de Europese president op de onderliggende regels en structuren. "Regels zoals het idee van een rechtsstaat en het fundamentele idee van gelijkheid."

Voor Van Rompuy is het Europa van vandaag gebaseerd op twee woorden: verantwoordelijkheid en solidariteit. "Lidstaten moeten verantwoordelijkheid opnemen en zorgen dat hun begrotingstekorten binnen de perken blijven. Wanneer die verantwoordelijkheid genomen wordt, dan moeten de andere landen bijspringen en de overgang voor die landen zo gemakkelijk mogelijk maken," legt Van Rompuy uit. Een idee dat duidelijk opgenomen is in het nieuwe Europese competitiviteitspact. Daarin wordt immers niet alleen de nadruk gelegd op besparingen, maar wordt tegelijkertijd het Europese noodfonds versterkt.

Een interview met Van Rompuy leest u op pagina 5.

"Multiculturele samenleving heeft niet gefaald"

De 10 Geboden | Kuis in uw gemoed

Jürgen Mettepenningen stond op de eerste rij tijdens een turbulent jaar voor de Belgische Kerk. Hij nam in november ontslag als woordvoerder van aartsbisschop Léonard, in de storm van kritiek op diens uitspraken. Ondertussen blijven seksuele schandalen de kop op steken. "Wees steeds kuis in uw gemoed," geeft de Kerk zijn volgelingen mee. Een kritische kijk is geboden.

LAURENS CERULUS |

"Over welk gebod gaat het vandaag? Kuis in uw gemoed? Och, jongens..." Jürgen Mettepenningen vond, na de breuk met de dwarse Léonard, een nieuwe thuishaven: de studiedienst van CD&V. "Na een periode voltijds aan de Faculteit Godsgeleerdheid in

"Léonard verspeelde zijn krediet"

Leuven te hebben gewerkt, werd ik door Wouter Beke (CD&V-voorzitter, red.) opgebeld. Enkele dagen later was het beklonken. In de politiek gaat niet alles zeer traag, de onderhandelingen gingen zelfs zeer vlot (bulderlach)."

PERVERTEN

Veto: Wat ziet u zelf in het gebod over kuisheid?

Jürgen Mettepenningen: «Als we het over kuisheid hebben, denken we snel aan onkuisheid. Vervolgens gaan we naar seksuele losbandigheid of ontucht. Maar het woord "gemoed" geeft aan dat het gaat om de innerlijke houding. Dat is waar het begint: jezelf in het leven situeren.»

Veto: Zit de onkuisheid waarover u spreekt ingebakken in de Kerk?

Mettepenningen: «Ik spreek niet graag over onkuisheid van de Kerk zelf. Het is seksueel misbruik van geestelijken, wat een van de ergste vormen van onkuisheid is trouwens. Maar het blijft bij onkuisheid van enkele leden van de Kerk. Men mag het kind niet met het badwater weggooien. Zonder te minimaliseren, natuurlijk.»

«Men kan zich de vraag stellen of er

geen elementen in de structuur van de Kerk zijn, die het gemakkelijker maken voor perverten om verwerpelijke dingen te begaan. Het is mijn overtuiging dat de kerkstructuren zelf niet tot pervers gedrag leiden. Ook het celibaat niet. Maar als je je seksualiteit niet in de hand hebt, lost het celibaat dat natuurlijk niet op.»

«De Kerk is door de schandalen haar geloofwaardigheid kwijt. Dat wordt nog steeds te weinig erkend. De situatie zou moeten leiden tot een terugkeer naar de eigen essentie, de zoektocht naar de grond van de zaak. Gaat het echt om een historische regel als het celibaat?»

LAURENS CERULUS

Veto: Kerkleden als priester Rik Devillé kaarten het probleem al wel langer aan.

Mettepenningen: «Sommigen stonden blijkbaar al ettelijke jaren geleden aan de deur van het bisdom, ja. Ik kan daar echter geen uitspraak over doen, want ik was er niet bij. Wel kan ik me inbeelden dat men moeite heeft gehad om te geloven wat er allemaal bovenkwam. Niemand heeft ooit kunnen voorzien dat het zoveel gevallen waren.»

RODE LANTAARN

Veto: Uw kritiek op de Kerk geeft ook een diepere crisis aan?

Mettepenningen: «In de vroege jaren zestig probeerde de Kerk met een concilie opnieuw aansluiting te vinden bij de samenleving. Alleen ging die samenleving niet afstand nemen van de Kerk, wegens een technologische en seksuele mentaliteitsverandering. De mens wilde zich niet hechten aan het geloof, uit schrik om zichzelf te verliezen.»

«Je kunt dat vergelijken met een wielervedstrijd. De Kerk probeerde, als rode lantaarn, terug aansluiting te vinden bij het peloton. Alleen begon het peloton op dat moment aan een stevige versnelling. De Kerk is terug op achtervolgen aangewezen.»

Veto: Was het die uitgesproken mening die botste toen u nog woordvoerder van de aartsbisschop was?

Mettepenningen: «Eigenlijk heb ik besloten om niet meer op mijn ontslag terug te komen. Ik wil niet heel mijn leven als "de woordvoerder van Léonard" gezien worden. Dat gezegd zijnde, heb ik op het aartsbisdom een periode gekend die zeer rijk, maar vooral zeer moeilijk was. Dat lag aan de hele cocktail van seksueel misbruik, ongelukkige uitspraken, enzovoort.»

«Net na het bekend worden van de zaak rond Vangheluwe, heeft Léonard wel krediet verdiend. Maar hij heeft dat krediet verspeeld, vooral met zijn beruchte uitspraken over de immanente gerechtigheid.»

«Toen kardinaal Danneels aan het hoofd van de Kerk stond, genoot die Kerk eigenlijk een beter beeld dan ze in realiteit verdiende. Danneels oefende een groot mo-

reel gezag uit, hij werd gezien als een wijs man. Dat gevoel leeft niet ten aanzien van Léonard. En dat ligt natuurlijk aan Léonard zelf.»

TSJEVEN

Mettepenningen werkt sinds drie weken in de Wetstraat 89, Casa CD&V. Hij werd er aangetrokken om binnen de studiedienst CEDER zijn gedachten over de christendemocratische ideologie kwijt te kunnen.

Veto: Na het woordvoederschap kunt u nu rond uw eigen ideeën werken. Is er aan de christendemocratie evenveel werk als aan de Belgische Kerk?

Mettepenningen: «Ik denk dat de christendemocraten het eigenlijk niet slecht doen. Je hoort in veel debatten over ideologie praten. Dat doet voor mij het verwijt van oppervlakkigheid teniet. Het is mooi om te zien hoe een partij investeert in zijn ideologie.»

Veto: Nu nog de kiezer overtuigen?

Mettepenningen: «Wel, ik werk hier achter de schermen. Het is niet aan mij om politieke interviews te geven. Mijn antwoorden

"Voorlopig houd ik politieke antwoorden voor mezelf"

houd ik voorlopig voor mezelf. We zien wel wat de toekomst brengt.»

«Ideologie op zich levert ook niet direct kiezers op, denk ik. Dat is iets van de "onderbouw" van de partij. Als het rendeert, is dat omdat het goed wordt omgezet in beleidskeuzes of partijstandpunten. Alles wat een christendemocratische partij doet, moet zorgvuldig worden afgetoetst aan die ideologische basis.»

Veto: Moet een christendemocratisch politicus dan naar de mis op zondag?

Mettepenningen: «Wel, CD&V is een christendemocratische partij, geen katholieke partij. Je hoort me dus geen oproep doen aan de politici van de partij om zondag naar de mis te trekken (lacht).»

Kaffee Detinee | Babbelen met een bajesklant

Leuven telt twee gevangenissen: Leuven Centraal en de Hulpgevangenis. Wat zich afspeelt achter de muren is voor de meesten onder ons wel een mysterie. Daar brachten Vormingplus, De Rode Antraciet en beide gevangenissen vijf jaar geleden verandering in. Zij werkten een project uit waarbij doodgewone mensen zoals u en ik in gesprek kunnen met gedetineerden: Kaffee Detinee.

MARGOT HOLLEVOET & JANINA VERBRUGGEN |

Enkele avonden op rij kunnen mensen van buiten in gesprek gaan met gedetineerden tijdens Kaffee Detinee. De gedetineerden kunnen zich eenvoudigweg inschrijven voor dat project via Vormingplus, net als dertig bui-

Velen hebben geen contact meer met familie of vrienden

tenstaanders. Een selectieproces is er niet. Voorwaarde is wel dat je als buitenstaander niet op een bezoekerslijst staat van een gedetineerde in Leuven Centraal.

Kaffee Detinee valt onder een groter project waarbij gede-

tineerden deelnemen aan een gespreksgroep. De groep komt twaalf keer samen om in gesprek te gaan rond thema's als zelfbeeld, verantwoordelijkheid en herstel. Bij de laatste drie gesprekken zijn ook studenten aanwezig van de Sociale Hogeschool die in het kader van hun opleiding praten met de gedeti-

neerden.

In Leuven Centraal toonden acht gedetineerden interesse in het project. De helft neemt al voor het tweede jaar op rij deel. Een gelijklopende gespreksgroep is er ook in Leuven Hulpgevan-

genis. Toch is het project vooral van belang voor de gedetineerden in de Centrale Gevangenis. Zij zitten namelijk niet meer in voorhechtenis, maar weten al welke, vaak langere straf, ze moeten uitzitten, waardoor ze meer behoefte hebben aan contact met mensen buiten de gevangenis.

BUITENWERELD

Het doel van het hele project is dan ook om gedetineerden in contact te brengen met mensen buiten de gevangenis. "Dat contact met mensen buiten de gevangenis is iets waar ze erg naar uitkijken. Velen hebben ofwel geen contact meer met familie of vrienden of het contact is beperkt. Het is voor hen belangrijk eens een gewoon gesprek te kunnen voeren met mensen van buiten de gevangenis," aldus vrijwilliger Marjan

Cochez.

Het project biedt de gevangenen ook de mogelijkheid om over hun ervaringen te vertellen. Daar is in de gevangenis niet altijd de mogelijkheid toe. Anderzijds is het ook de bedoeling dat mensen van buitenaf het gevangenisleven leren kennen, eens over de muren kunnen kijken. Dat kan dankzij Kaffee Detinee. De dertig ingeschrevenen komen ook in de gevangenis om een gesprek te voeren met de gedetineerden. Vanuit Leuven Centraal is er ook vraag van gedetineerden om brieven te schrijven met mensen buiten de gevangenis. In Vlaanderen bestaan momenteel voornamelijk projecten die pennenvrienden zoeken voor Amerikaanse gedetineerden. Daarom lanceert Vormingplus een oproep aan alle Leuvense studenten.

Indien u interesse heeft om te schrijven met een gedetineerde en daarover meer wil weten, kunt u mailen naar: schrijvenmetgevangenen@hotmail.com.

Herman Van Rompuy | “De Unie is geen café”

Naar aanleiding van het 25-jarig bestaan van het Centrum voor Vredesethiek gaf de voorzitter van de Europese Raad, Herman Van Rompuy, een gesmaakte lezing in het Maria Theresiacollege. Vooraf schoof hij nog even aan tafel voor een blitzinterview.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Veto: Welke rol kan Europa spelen in het vredesproces in Noord-Afrika?

Herman Van Rompuy: «Wij kunnen een rolmodel zijn, want Europa bewijst dat vrede en democratie mogelijk zijn ondanks verschrikkingen in het verleden. Moreel kunnen we hen ook steunen, al zal dat niet evident zijn. We hebben in het verleden de regimes in Noord-Afrika gesteund, onder andere omdat ze een stabiliserende factor waren. Nu zeggen dat we aan de kant van de oppositie staan, is niet vanzelfsprekend. Tenslotte kunnen we ze ook economisch en institutioneel helpen. Zorgen dat er stevige structuren zijn zodat de civiele maatschappij zich kan ontwikkelen. Anders krijgen de fundamentalisten het in de nieuwe democratieën voor het zeggen.»

Veto: Willen zij het Westen wel als rolmodel?

Van Rompuy: «Ik heb begrip voor de antiwesterse houding, omdat die deels terecht is. Anderzijds is ze ook voor een deel kunstmatig. Bij het Arabisch nationalisme in die landen kwam een heel stuk manipulatie kijken. Dat nationalisme was immers het bindmiddel voor veel van die regimes. Zij waren niet voor iets, maar tegen iets. De rol van het Westen bij de bescherming van Israël speelde bijvoorbeeld sterk mee in dat beïn-

deld begrotingstekort van 5%. Momenteel zie je gewoon een contrast dat mettertijd zal rechtgezet worden. Bovendien hadden wij geen andere keuze dan te besparen. Besparen moet je wel doen op een rechtvaardige wijze en tegelijkertijd moet je de investeringen in de toekomst vrijwaren.»

«Toen ik Belgisch minister van Begroting was stonden we voor een begrotingstekort van 7% en een openbare schuld van 135% van het bbp, dat waren Griekse toestanden. We moesten die schuld naar beneden brengen. Wij hebben dat op een redelijke evenwichtige manier gedaan, al geef ik toe dat we in België te weinig hebben geïnvesteerd in *research and development*.»

BOEMAN

Veto: Worden de schulden van de crisis hard genoeg aangepakt?

Van Rompuy: «We hebben op Europees niveau overall controlemechanismen ingebouwd voor de banken. Bovendien hebben we alle lidstaten verplicht om de banken te belasten. Dat moet om morele redenen, niet om economische redenen. Je mag niet denken dat banken belasten een substituuut is voor langer werken. Dat zullen we allemaal moeten doen. Niet omdat Europa het vraagt, maar om het pensioenregime financieerbaar te houden op een

“Lidstaten beslissen dat Europa hun onaangename dingen mag opleggen”

vloeden van de publieke opinies. Maar of men ons nu graag heeft of niet, de democratie heeft men wel graag. Onze westerse samenleving is nog altijd de best georganiseerde samenleving ter wereld. Ons model is een aantrekkelijk model.»

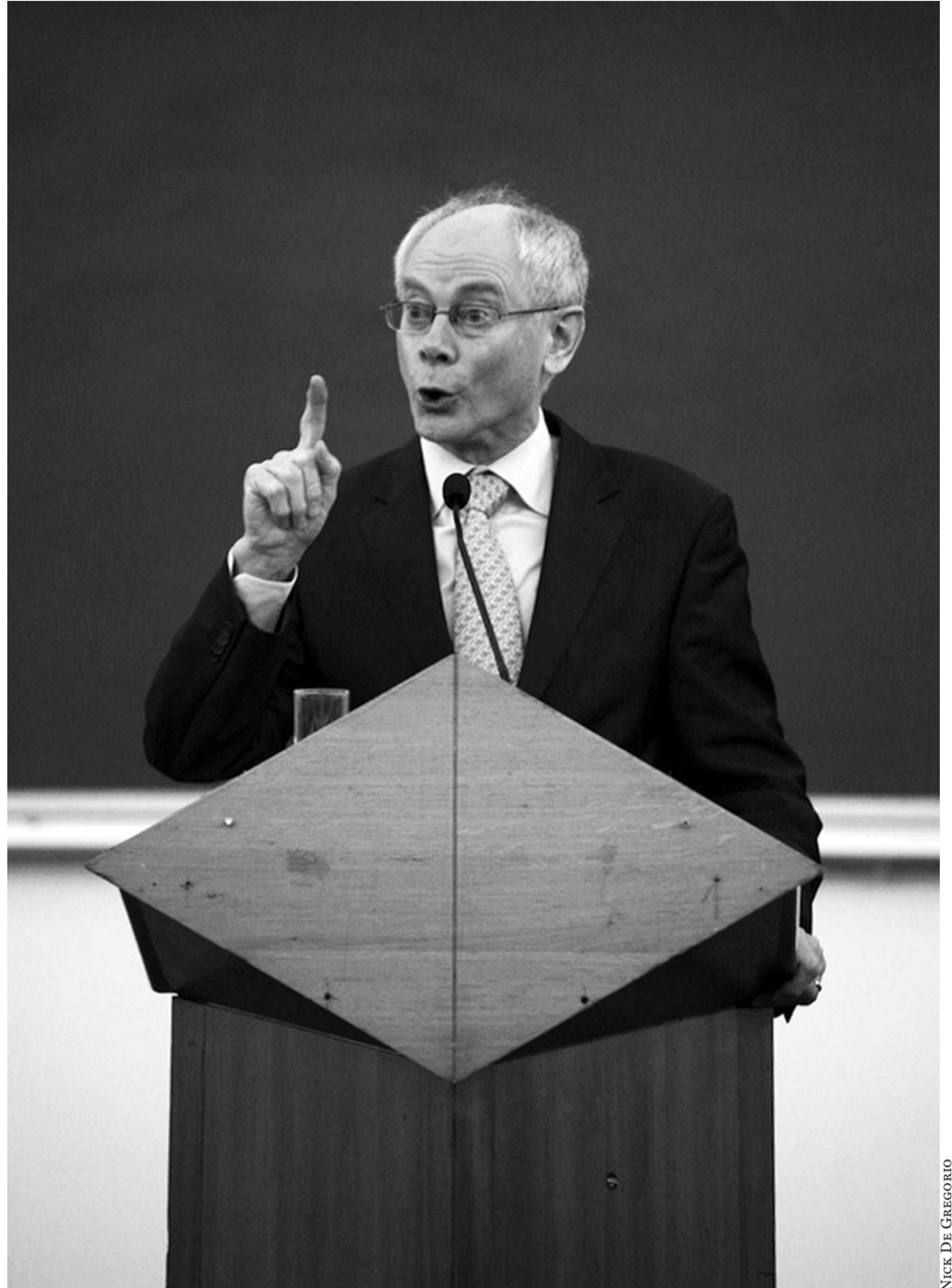
Veto: Het recente concurrentiepakket legt de nadruk vooral op besparen. De VS wil dan weer investeren in innovatie. Zijn we in een omgekeerde wereld beland?

Van Rompuy: «Je mag niet in simplisme vervallen. De VS heeft een staatschuld van meer dan 10% van haar bruto binnenlands product (bbp), vroeg of laat zullen zich daar ook soberheidsmaatregelen opdringen. De Eurozone heeft een gemid-

stabele manier. Europa legt de maatregelen nu op, omdat we dezelfde richting moeten uitgaan met het economisch beleid, anders kunnen we de muntunie niet in stand houden. Eigenlijk hadden de lidstaten die maatregelen al moeten invoeren om nationale redenen, maar toch is Europa nu de boeman.»

Veto: Nemen politieke leiders alle moeilijke beslissingen op Europees vlak?

Van Rompuy: «Toen ik eind jaren '60 uw leeftijd had, noemden we de Europese Unie “de vuilbak van alle onopgeloste nationale problemen”. Toen ik minister was, voerde de regering de besparingen in, zagezgd omdat Europa dat van ons vroeg. Ei-

Als je niet bespaart zal Van Rompuy kijken

genlijk hadden we moeten zeggen dat er geen andere oplossing was, maar het is natuurlijk makkelijker om te verwijzen naar een hoger niveau. De paradox is nu dat het de lidstaten zijn die beslissen dat bepaalde organen hun zulke dingen mogen opleggen. Alle beslissingen in de Unie worden trouwens unaniem genomen. Je kunt niet zeggen dat er democratisch een deficit is, want het gaat hier over regeringen die democratisch verkozen zijn die de beslissingen nemen.»

ZWAKTES

Veto: In tijden van crisis zoeken de lidstaten steun bij Europa, wanneer het goed gaat, willen ze weg. Is die situatie houdbaar?

Van Rompuy: «We werken met instellingen, de Unie is geen tijdelijke associatie van landen die iets samen doen en zich daarna weer terugtrekken. De Unie is geen café waar je binnenloopt en weer weggaat. Er is wel een probleem met de implementatie van de regels die we opleggen. In tij-

den van uitzonderlijke groei is er geen incentief om de regels toe te passen. Het is zelfs zo dat men op sommige plaatsen de regels gewijzigd heeft omdat het economisch zo goed ging. De crisis heeft alle zwaktes in de economie blootgelegd. We hebben niet te laat ingespeeld op die zwaktes. In de goede tijden heeft men gewoon de regels links laten liggen. Ik denk dat we die les nu toch wel voor een tijdje hebben geleerd.»

NICK DE GREGORIO

Participation | Digitaal participeren

Vorige woensdag ging in de Arenbergbibliotheek een studiedag door over digitale toegankelijkheid. Dat kaderde in de alomtegenwoordige Participation Week. De vraag van de dag was: hoe kunnen we studenten met een functiebeperking ondersteunen?

THOMAS CLIQUET |

Om tien uur heetten professor Jan Engelen, lid van de Raad voor Studentenvoorzieningen, en vicerector Studentenbeleid Tine Baelmans ons van harte welkom. Vervolgens kreeg Joachim Klaus van de universiteit van Karlsruhe het woord. Hij heeft heel wat pionierswerk verricht over ondersteuning voor mindervalide studenten. In 2010 kreeg hij de Myriam Van Ackerprijs. Van Acker bekommerde zich in Leuven om het lot van dergelijke studenten.

Klaus' betoog steunde op een filmpje waarin we te zien kregen welke voorzieningen georganiseerd werden voor blinde studenten. Speciale printers die documenten afprinten in braille, een schermlezer die luide op voorleest wat er op het scherm staat, dat soort dingen.

Tijd voor een kleine getuigenis van mensen met dyslexie. Een masterstudent en een oud-studente psychologie vertelden beiden een soortgelijk verhaal. In de lagere school werd hun probleem niet erkend en daarom

werd hun aangeraden om naar het beroeps-onderwijs te gaan. Dat advies hebben ze niet opgevolgd, maar met de nodige hulpmiddelen is het hen toch gelukt om succesvol te studeren aan de universiteit. De twee verkozen mondelinge examens, omdat foutloos schrijven immer een probleem blijft.

ONDERTITELS

Na de lunch gaf professor en directeur van AVNet Wim Van Petegem, een uiteenzetting over weblectures. Dat zijn opgenomen hoorcolleges die online geraadpleegd kunnen worden. De doelgroep zijn hier niet enkel studenten met een functiebeperking, maar ook werkstudenten die tijdens de week niet altijd naar de les kunnen komen.

De daad bij het woord voegend werd ons een weblecture voorgeschoteld. Eric Boon van de Vrije Universiteit Amsterdam sprak tot ons vanuit Nederland. Ook hij had het over weblectures. Hoe meta. Boon pleitte voor verrijkte weblectures, opgenomen colleges die bijvoorbeeld met ondertitels toegankelijker gemaakt worden. Een arbeidsintensief karwei: in een uur college kruipt tien uur werk.

De dag werd afgesloten met een ouderwets live panelgesprek. Vicerector Onderwijsbeleid Ludo Melis, Koen Neyens van de Cel studeren met een functiebeperking en Pieter Busschaert van LOKO vochten een verbaal duel uit. Er vielen geen doden. www.kuleuven.be/digitaletogankelijkheid

DIY | Oei, een kernramp!

De film over de Cubaanse rakettencrisis was behoorlijk spannend. Maar wist u dat Moskou het ook echt op ons gemunt had? Enkele hete zomers lang sloegen wij aan het hamsteren. Gelukkig beschermde Richard Nixon ons en werd de Rus verplicht af te druipen. Maar wat als het ondenkbare gebeurt en een kernramp, dan wel -oorlog toch plaatsvindt?

JELLE DEHAEN & GEERT JANSSEN |

Stralingsziekte is bepaald geen pretje. Wanneer het lichaam wordt blootgesteld aan radioactieve straling wordt de werking van de atoomkernen verstoord. Er worden namelijk ionen — of vrije radicalen — gevormd die abnormaal reageren met andere atomen in het lichaam. Die verstoring brengt stralingsziekte teweeg. In een eerste fase leidt die tot misselijkheid, diarree en algemene vermoeidheid.

Om zeker te weten of u een griepje dan wel stralingsziekte heeft, kunt u het best uitkijken naar grote paddenstoelvormige wolken. Wanneer het DNA in het lichaam te zwaar beschadigd is en niet voldoende kan herstellen, is de kans groot dat er door de jaren heen kanker optreedt.

JODIUM & WODKA

Wanneer er in de kerncentrale bij u in de buurt een hele luide sirene afgaat, zijn jodumpillen aan te raden. Bij een kernramp komt er onder andere radioactief jodium vrij dat door de schildklier wordt opgenomen. Wanneer u niet-radioactief jodium inneemt, raakt de schildklier verzadigd met dat goede jodium en kan de radioactiviteit minder schade aanrichten.

“Een schuilkelder is eigenlijk enkel nuttig bij een atoombom”

Wodka drinken komt de sfeer tijdens een kernramp misschien ten goede, maar het doet niet meer dan dat. Er bestaat een hardnekkige mythe dat wodka stralingsziekte zou tegengaan, maar dat is helaas onwaar.

Voorkomen is natuurlijk beter dan genezen. U kunt betogen tegen kernenergie of een alternatieve energiebron ontwikkelen. Maar

misschien houdt u nog net dat tikje meer van uzelf en de uwen dan van uw medemens. U wil een schuilkelder bouwen.

Een van de weinige bedrijven die u daarvan kan voorzien, is het Nederlandse Liff. Een woordvoerder van het bedrijf vertelt: “Schuilkelders komen in allerlei maten en vormen. Als je een schuilkelder wilt, zijn er tal van vragen. Wat is de locatie? Kan hij ondergronds geplaatst worden? Voor hoeveel personen moet hij geschikt zijn? Hoeveel luxe wil je? Belangrijk is ook of je omgeving mag weten dat je een schuilkelder plaatst. Als je er eentje

“Hoeveel luxe wil je in je schuilkelder?”

bouwt voor zes personen en plots staan er honderd mensen voor je deur dan heb je een probleem.”

Goedkoop is een schuilkelder echter niet. “Als je onder je tafel kruipt is dat in zekere zin ook een schuilkelder. Wanneer je een deugdelijk model wilt, bedraagt het prijskaartje al snel 150.000 euro. Volledig gesteld ben je dan nog niet, je hebt bijvoorbeeld ook nooddrantsen nodig. Maar belangrijker zijn de hygiëne en sanitaire voorzieningen. Als je het gebruikte voedsel niet kunt laten afdrijven, zullen er al snel ziektes ontstaan. In een volledig uitgeruste schuilkelder die je afgesloten kunt houden, kun je tot een half jaar goed overbruggen.”

HOPELOOS

Wij vroegen professor Nathan Severijns van de afdeling Kern- en Stralingsfysica naar de zin en onzin van schuilkelders. “Dat men bij kernproeven schuilkelders nodig had, besefte men pas na enige tijd. Bij de eerste proeven rond Los Alamos, nog tijdens de Tweede Wereldoorlog, stonden op enkele kilometers af-

stand de soldaten en mensen toe te kijken. Ze hielden afstand, maar ik kan me niet van de indruk ontdoen dat ze te dicht stonden. Later heeft men zich dat gerealiseerd.”

“Een schuilkelder is eigenlijk enkel nuttig bij een aanval met een atoombom, wanneer het stralingsveld, de hitte en de enorme drukgolf voorbijkomen. Dan ben je goed beschermd. Bij een kernramp is een atoomschuilkelder enkel zinvol wanneer een heel

zwaar incident gebeurt,” vervolgt Severijns. “Met de ramp in Tsjernobyl zou een schuilkelder in West-Europa tot niets gediend hebben. Dichterbij misschien wel, maar ook dan moet je op een bepaald moment uit de schuilkelder komen. Dan sta je in de gecontamineerde zone waar je zelf besmet wordt als je je naar veiligere oorden begeeft. De atoomschuilkelder beschermt tegen de directe fallout maar daarna moet je toch door besmet gebied.”

Vrouwen, wetenschap & discriminatie

Vrouwen en positieve wetenschap. Wat dacht u van die combinatie? Moet kunnen volgens ons. Tegenwoordig zijn vrouwen overal goed vertegenwoordigd, niet enkel in de keuken. Waar vroeger mannen de zweep sloegen moet men tegenwoordig niet schrikken als men een vrouw ziet in de politiek of het universitaire leven.

QUINTEN EVENS |

Vooral het universitaire aspect interesseert ons. We zoomden wat dieper in op onze alma mater en checkten hoe vrouwen het doen in de positieve wetenschappen. Kunnen vrouwen wel opboksen tegen het mannelijk bastion dat zich al veel langer heeft gevestigd?

De zoektocht start op de site van de K.U.Leuven. Op de diversiteitspagina klikken we door naar gender. Er blijkt een heuse studie rond dat thema te bestaan — ter waarde van vier studiepunten — en studenten die er hun doctoraatsthesis aan wijden maken kans op een fijn prijsje. De universiteit houdt zich duidelijk bezig met het onderwerp.

Dat blijkt ook wanneer we professor Yolande Berbers vragen of man en vrouw tegenwoordig echt gelijk zijn. Zij is al meerdere

jaren actief in de werkgroep van de faculteit Wetenschappen rond diversiteit en stelt zelf ook vast dat de positief-wetenschappelijke richtingen minder vrouwen aantrekken. Zij vindt dat er meer informatie moet gegeven worden op jongere leeftijd over die richting want dat zou de drempel naar positieve wetenschappen heel wat verlagen.

CLICHÉ

De voormalige decaan van Harvard, Larry Summers, gooide enkele jaren terug een bommetje in de discussie door te beweren dat vrouwen het minder goed doen in de wetenschappen. De oorzaak daarvoor was volgens hem de aangeboren verschillen in de hersenen. Het zorgde voor een flinke rel én het einde van zijn carrière. Zulke uitspraken vergen veel lef, maar had Larry gelijk?

Berbers minimaliseert Summers stelling en ziet vooral het verschil in de hogere ambitie die mannen hebben. Waar vrouwen in bijvoorbeeld de farmaceutische wetenschappen na hun master in een apotheek gaan werken, studeren hun mannelijke collega's verder voor een doctoraat.

PRAKTIJK

We weken enkele reacties los van professoren uit positief-wetenschappelijke richtingen. Hangt daar nog steeds het cliché dat vrouwen minder goed zijn in positieve wetenschappen dan mannen?

“Een stap opzij voor hun man”

Zowel langs mannelijke als langs vrouwelijke kant wordt dat ontkend.

Professor Gerda Neyens: “Dat cliché leeft bij mijn weten zeker niet onder mijn collega-professoren. Ik heb ook nooit in die zin iets ervaren.” Professor Berbers treedt haar

bij: “Ik heb nooit nadelen ondervonden. Af en toe wordt er gegrept, maar daar ben ik aan gewend.” Uit verschillende hoeken komen gelijkwaardige reacties.

Professor Stefaan Poedts van wiskunde vindt zelfs dat vrouwelijke collega's meestal meer toegewijd en beter georganiseerd zijn dan mannelijke.

Toch kunnen we niet om de feiten heen. Een tekenend voorbeeld is de lijst van emeriti van de faculteit bio-ingenieurswetenschappen: 34 mannelijke emeriti en geen enkel vrouwelijk tegengewicht. Over de gehele lijn hebben de mannen de bovenhand. Nochtans is het aantal afgestudeerde vrouwelijke studenten ongeveer even groot als het aandeel mannelijke. Een verdere academische loopbaan lijkt dus niet voor de hand liggend voor hen.

Professor aan de faculteit Wetenschappen Gerda Neyens bevestigt: “Ik denk inderdaad dat de meeste vrouwen van nature minder ambitieus zijn, maar dat heeft vooral te maken met kinderen en gezin. Er zijn voldoende vrouwelijke doctorandi, maar slechts een klein aantal daarvan overweegt een postdoc-

tooraat. Van wie een postdoctoraat aanvangt, is een minderheid bereid te vechten om een vaste benoeming te verkrijgen. Ik heb vrouwelijke doctorandi bewust een stap achteruit zien zetten voor hun man, ook al waren zij zelf duidelijk veel capabeler dan de man.”

“Dat vrouwen rond de cruciale leeftijd een gezin opbouwen met kinderen en bijbehorende zorgen, maakt het hen niet gemakkelijker. Het zijn de mannen die ambitieus verder kunnen studeren en de vrouwen die in zich hoofdzakelijk inzetten voor de kinderen. Toch is

“Een kwestie van organiseren”

het mogelijk, het is slechts een kwestie van organiseren,” zo rondt professor Berbers af. Zij heeft immers zelf de nodige academische waters doorzwommen en is de trotse bezitter van een vierdelige kroost.

ROBERT FISK

“DIT SOORT VERHALEN EINDIGT MEESTAL IN TRANEN”

Robert Fisk is correspondent voor de Engelse krant “The Independent”. Deze dagen is hij permanent op reis in de Arabische landen waar het revolutievuur hoog opflakkt. Fisk is wereldwijd de meest gerespecteerde Midden-Oostenwatcher. Zijn mening is dan ook duidelijk: “We luisteren te veel naar wat de overheden ons vertellen.”

LAURENS CERULUS |

Fisks journalistieke instinct ligt op de loer. Wanneer hij binnenkomt, aarzelt hij niet om onmiddellijk de vragenlijst onder ogen te nemen. “Goed dan, als het zo zit,” schermt de Brit.

De laatste maand hield hij permanent de vinger aan de pols van de protesterende Arabische volksmassa's. Fisk spreekt echter bezorgd over wat nog komen moet. “De Egyptische revolutie was het gelukkigste verhaal dat ik ooit verslagen heb in het Midden-Oosten.

“Als het volk op straat komt, spreekt men ineens van stabiliteit en veiligheid”

Maar dat soort verhalen eindigt meestal in tranen.”

Veto: *Wanneer zal de grote verandering voelbaar zijn in Egypte?*

Robert Fisk: «Het werkelijke keerpunt worden de vrije verkiezingen. Het Egyptische volk zal zijn eigen leiders kiezen, in tegenstelling tot dictators of lakeien van de Verenigde Staten. Die eigen leiders zullen zich snel uitspreken tegen de bezetting van de Gazastrook, waardoor de relaties met Israël onder hoogspanning komen te staan.»

«Dat spanningsveld rond Israël zal de veiligheid niet ten goede komen. Wat zullen de Amerikanen eraan doen? Die kunnen zich maar beter zorgen maken. Israëlische officials zeggen graag dat ze de enige democratie in de regio zijn. Dat gaat nu veranderen en de Israëli's willen niets liever dan de naburige dictaturen behouden. *Well, that's not going to work (lacht).*»

Veto: *Ziet het er voor de andere revoluties goed uit?*

Fisk: «In Tunesië wordt gevreesd dat Ben Ali's vertrouwelingen stilaan de macht weer naar zich zullen toetrekken. In Bahrein beweegt de regering geen centimeter richting hervormingen.»

«De Bahreinse bevolking vraagt eigenlijk enkel vrije verkiezingen en een eerlijkere verdeling in het parlement. Toen ik aan een lid van het Bahreinse gerechtshof vroeg waarom dat niet kon, maakte hij me duidelijk: “De Saoedi's zouden zulke verkiezingen niet toela-

ten.” Bahrein leeft onder een enorme druk vanuit Saoedi-Arabië. De protesten worden dan ook bloedig onderdrukt. Ik heb verschrikkelijke tafereelen gezien in de ziekenhuizen. *(Het interview werd afgenomen voor de inval van Saoedi-Arabië en de Verenigde Arabische Emiraten in Bahrein, red.)*»

«De Saoedische invloed wordt op iedereen uitgeoefend. Wij zien de Saoedi's enkel als rijke, corrupte oliebaronnen. Maar wie steunde de Moedjahedien in de jaren '80? Wie steunde de Taliban? Vanwaar kwamen vijftien kapers van Nine Eleven? Allemaal Saoedi-Arabië.»

VERGIFTIGDE HULP

Fisk hekelt geregeld de manier waarop er in het Westen naar het Midden-Oosten gekeken wordt.

Fisk: «Over de Arabieren is er altijd een soort sluipend vlegje racisme in het discours terug te vin-

den. “Ze zijn niet klaar voor democratie,” zegt men. Zo behandel je de Arabieren als intrinsiek achterlijk.»

Veto: *Dus het Westen kan zijn waarden niet delen met de wereld?*

Fisk: «Kijk naar de Egyptenaren: zij willen onze democratie overnemen. En wat zegt een topman van de Israëlische regering: “Ik wou dat we Moebarak een pil konden geven om hem nog tien jaar aan de macht te houden.”»

«De Amerikanen proclameren als eerste nood altijd de stabiliteit. Robert Gates (*Amerikaanse minister van Defensie, red.*) prees in een interview het Egyptische leger, omdat het zich onthield van repressie. Waarom prijst hij in godsnaam niet het verzet van de protestanten, die geen wapens in hun handen hebben?»

«President Obama sprak zich tijdens zijn speech in Caïro in 2009 uit voor vrijheid en democratie voor de Arabische wereld. Een groot man zou zich daar aan gehouden hebben. Maar van dan af kwam de bevolking op straat, spreekt men ogenblikkelijk over stabiliteit en veiligheid. Enkel als de oppositie de bovenhand krijgt, zal men voorzichtig een ordelijke overgang aanmoedigen.»

Veto: *Zit het Westen ook niet met angst voor islamitische radicalen?*

Robert Fisk: «De opstand in Egypte was er een van alle lagen van de bevolking. Er werden Egyptische vlaggen meege dragen, geen islamitische banners of symbolen. Al de revoluties zijn seculier en nationalistisch getint.»

«De angst voor de extremisten is dan ook gegeneerd door Israël en de Arabische dictators. “Wij zijn de enige barrière tussen jullie en de groene terreur,” roepen die uit. Waarop ze om geld, nieuwe wapens, tanks en gevechtsvliegtuigen vragen. Het Westen gaat daar in mee vanwege economische en strategische belangen. Wij spelen dit spel, de dictators spelen dit spel en de

Drukke tijden voor Midden-Oostenkenner Robert Fisk

Israëli's spelen dit spel.»

«Het Arabische volk toont nu zijn volwassenheid. De bevolking heeft in veel landen haar angst voor het regime verloren.

digen? Als een Palestijns zelfmoordterrorist een aanslag pleegt in Jeruzalem, heeft die dan recht op een wederwoord?»

«We hoeven het Midden-

“Je moet de waarheid vertellen, niet wat de overheden je voorspiegelen”

Als dat gebeurt, kan een dictator enkel nog vertrekken of vechten tot de dood. Moebarak vertrok, Kadhafi vecht tot de dood. »

BLANKE BRIL

Veto: *We volgen de revoluties vooral via de klassieke media. Frustreert de wijze van berichtgeving u?*

Fisk: «In zekere zin wel, ja. Ik heb het geluk om voor een krant te werken die alles publiceert zoals het uit mijn pen vloeit. Wat me ernstig frustrereert zijn de televisiezenders die het zogenaamde grote groene islamitische gevaar promoten. Het Amerikaanse Fox News bijvoorbeeld, brengt enkel wat ze te horen krijgen van het ministerie van Buitenlandse Zaken of van de Israëli's. CNN's berichtgeving is ook verschrikkelijk.»

«Ze berichten allen op de veilige manier, een verwrongen hang naar fifty-fiftyjournalistiek. We moeten neutraal berichten, maar wel aan de kant van diegenen die lijden (*slaat vuist op tafel*). Toen er over de Holocaust werd geschreven, kreeg de SS toen evenveel tijd om zijn mening te verkon-

Oosten niet te benaderen als was het een voetbalmatch, of de inplanting van een natuurgebied rond Brussel. Het gaat hier om een verdomde tragedie. Bosnië, Libië of Israël en Palestina: daar draait het om het innemen van land, het vermoorden van gevangenen of burgerslachtoffers. Een deel van onze job, als morele mensen, is om de *bad guys* met de vinger te kunnen wijzen. Je moet de waarheid vertellen. Niet wat de overheden je voorspiegelen.»

WTF?

Robert Fisk is 's werelds bekendste Midden-Oosten correspondent. Hij schrijft voor de Britse krant *The Independent* en leeft al meer dan dertig jaar in Beirut, Libanon. Fisks journalistieke werk werd al meermaals bekroond. In de jaren '90 was hij een van de weinige westerse journalisten die Osama Bin Laden kon interviewen. Bin Laden vond dat zo leuk dat Fisk nog twee keer mocht terugkomen.

DANIEL WIRT

Club Silo | Als fuifzalen sluiten...

De Silo, Leuven's grootste uitgaansclub aan de Vaartkom, sluit na Pasen zijn deuren. Een aanhoudende vete omtrent geluidsoverlast en vandalisme, ontnemt de zin om verder te investeren. Na een vergelijkbaar, al lang aanslepend probleem met de zaal Lido wordt de stad Leuven opnieuw met haar neus op de feiten gedrukt: haar fuifzalenbeleid moet dringend verbeterd worden.

LAURENS CERULUS & LYNN
GYSELEN |

Bij feestlievend Leuven sloeg het nieuws kort geleden in als een bom: Club Silo doet de deuren dicht. De

eigenaars besloten in stijl af te sluiten, met passages van Booka Shade en Apparatus in de komende weken. Uitbater Toon Janssens: "Wij sluiten vanwege aanhoudende klachten en de nood aan investeringen voor

overlast. We zijn bereid om te investeren, maar dit jaar stapelde de problemen zich opeens wel heel erg snel op." Eén enkele buurtbewoner heeft daarbij permanente klachten in verband met lawaai of vandalisme. Eerder waren er al klachten over geluidsoverlast uit de zaal zelf.

Janssens blijft oplossingen zoeken. "Vorige week zaten we nog samen met de eigenaar om een herziening van ons huurcontract te bekijken. We vragen garanties dat de investeringen die we zouden maken realistisch zijn. Ook toetsen we in gesprekken met stad Leuven af of we de nodige steun genieten." Zowel op vlak van overlast, financiële bijstand als technische uitwerking worden alle mogelijke denkrichtingen verkend.

Nood

Een precedent vinden is niet moeilijk: fuifzaal Lido, waar al ruim vijftien jaar naar een oplossing voor gelijkaardige problemen gezocht wordt. De uitbater van Lido maakt duidelijk dat "de zware investeringen in isolatie bij ons gelukkig al een tijdje achter de rug zijn." Maar de afspraken met het Leuvense stadsbestuur om open te blijven, klinken niet mild. "Wij ruimen zelf in een straal van 100 meter de straat op na elke fuif en vragen de organisatoren stewards in te zetten. Ook moesten we een kostelijk akoestisch onderzoek laten uitvoeren en ons geluidssysteem aanpassen."

Toch blijft de vraag of dit soort aanpak niet dweilen met de kraan

de stad zicht op oplossingen?

Leuvense schepen voor Cultuur Denise Vandevort (sp.a): "De nood aan fuifzalen kan niet genegeerd

Vaartkom en de buurt net buiten de Tervuursepoort."

Kan de Silo momenteel rekenen op concrete steun van de stad? "We

"Een volle Silo is het waard om voor te vechten"

UITBATER SILO

worden, maar de stad kan momenteel enkel mogelijkheden creëren die dan benut worden door particulieren." De stad probeert ondertussen in kaart te brengen wat de concrete noden voor een multidisciplinaire fuifzaal zijn.

Het — nog erg summere — fuifzalenbeleid vergt dringende aandacht, dat beseft de stad ook. Vandevort: "Tot voor kort voerde Leuven geen actief fuifzaalbeleid. Er waren genoeg particuliere initiatiefnemers. Tegenwoordig merken we echter dat fuifzalen sluiten of zwaar moeten investeren wegens het groot aantal klachten. Ook de verscherpte Vlaamse normen (*Vlaamse normen voor geluidsoverlast, red.*) spelen mee. Met goede afspraken kunnen evenementen echter wel goed verlopen, zoals bijvoorbeeld in Alma 2."

Op de vraag naar een geschikte plaats voor een grote fuifzaal, heeft de stad voorlopig geen antwoord. "Bij deze keuze moet de stadsontwikkeling van de komende tien jaar in rekening worden gebracht. Het stadsbeeld gaat er op termijn anders uitzien, wat bereikbaarheid en overlast beïnvloedt," aldus Vandevort.

"We zoeken oplossingen voor de nood aan fuifzalen"

SCHEPEN VOOR CULTUUR VANDEVORT

open is. Buurtcomité De Keiberg kant zich al lang tegen de aanwezigheid van Lido in de woonwijk. Heeft

"Uit overleg met de dienst voor ruimtelijke ordening kwamen twee mogelijkheden naar voren: de

moeten zoeken naar verschillende ondersteuningsvormen voor de problemen die zich nu bij de Silo afspelen. Maar we kunnen ook pas in de volgende legislatuur opnieuw beslissen over de verdeling van financiële middelen."

Leuven zou voor expertise ook te rade gaan bij andere Vlaamse steden. Na onze rondvraag blijkt dat Antwerpen wel op de golf van een geslaagd feestbeleid zit. Verantwoordelijke feestbeleid Robbe Van Bogaert: "De stad bouwt momenteel zelf een zaal aan het Centraal Station, onder de sporen, die Kasko zal heten. Daar zouden dan uitbaters voor gezocht worden. Daarnaast is de stad ook eigenaar van verschillende fuifzalen en jeugdcentra."

HART

Antwerpen levert op andere vlakken ook inspanningen. "Voor ordehandhaving zijn er stewardsubsidies in sommige districten, maar ook voor taken van zaaluitbaters zoeken we manieren om als stad een deel van de last te dragen," aldus Van Bogaert. Antwerpen organiseert voor uitbaters en organisatoren ook vormingen en contactmomenten. Toon Janssens steekt alle clubgangers nog een hart onder de riem: "We waren erg verbaasd door de massale steun die we kregen via socialenetwerksites, maar jammer genoeg is dit een zaak die we zelf moeten uitvechten. Waarmee wij het meest gesteund zijn, is een volle club die laat zien dat de Silo het waard is om voor te vechten."

MICHEL FEYS

Alumni Lovanienses

Ouder worden doen we allemaal. Binnen dit en een aantal jaren studeren we af. En dan volgt het grote zwarte gat. Of de arbeidsmarkt, hoe u het ook noemt. Belangrijk om te weten is dat u na uw diploma de navelstreng met de universiteit niet hoeft door te knippen. Wie alma maters borst maar moeilijk kan loslaten, kan immers deelnemen aan talloze activiteiten georganiseerd voor alumni. Alumwat?

FRANK PIETERMAAT |

Een alumnus — alumni in het meervoud — heeft volgens Van Dale als eerste betekenis een kwekeling of leerling. Volgen we de recentere betekenis komen we terecht bij oud-student of afgestudeerde van een universiteit. Inderdaad, het is die verheven titel waarmee u beloond wordt na jaren van hard labuur, zwaar geblok en vele katers.

De vzw Alumni Lovanienses is het overkoepelend orgaan van alle facultaire alumni-verenigingen. Zij neemt alle afgestudeerden van de K.U.Leuven onder haar hoede. Daarbij streeft zij een aantal doelstellingen na. Zo proberen de Alumni Lovanienses de verschillende facultaire alumniverenigingen te ondersteunen bij een kwalitatief betere invulling van hun lidmaatschap. Daarnaast ondersteunt zij ook proactief een breed assortiment aan beleidsinitiatieven van de K.U.Leuven, bijvoorbeeld door actief mee te werken aan de

buitenlanddag voor promovendi en alumni.

Opdat iedereen op tijd en stond nog eens met oude studiegenoten zou kunnen afspreken, wordt er ook voldoende aandacht besteed aan het bijhouden van adressen, die een handig hulpmiddel vormen voor talloze reünies die georganiseerd worden. De alumni Lovanienses hoopt daarvoor tegen eind 2011 een bestand van 85.000 e-mailadressen opgebouwd te hebben. Ook streeft men ernaar tegen het einde van dit jaar het aantal betalende leden opgetrokken te hebben tot 30.000. Dat aantal schommelt momenteel rond 29.000.

LIDMAATSCHAP

Betalend lid wordt u via de facultaire alumniverenigingen. Zowat elke faculteit heeft zijn eigen vereniging, voor sommige bestaat er een overkoepeling in samenwerking met andere faculteiten. Lidmaatschap daarvan is rechtstreeks ook lidmaatschap van de overkoepelende vzw Alumni Lovanienses. Of u nu geoloog, antropoloog, politicoloog of whatever-oloog bent, u kunt dus altijd wel ergens terecht. De voordelen die u via dat lidmaatschap

bekomt, zijn dan ook legio.

Wat denkt u bijvoorbeeld van de *funky Fridays* van de sociale wetenschappers? Of de oudezakkencantus die door de Babylonialumni georganiseerd wordt? Bij elke facultaire alumnivereniging vind je wel voor ieder wat wils terug. Daarbij ontvang je als alumnus ook op regelmatige tijdstippen alumnitijdschriften.

CAMPUSKRANT

Als u daarmee nog niet bevredigd bent, zijn er ook de voordelen die u verkrijgt via de vzw

Alumni Lovanienses. Naast een hele resem kortingen op allerlei culturele activiteiten ontvangt u ook een abonnement op het immer kwaliteitsvolle en kritische *Campuskrant*. U kunt zich ook gratis registreren voor een bibliotheekkaart en krijgt prijsvermindering op een sportkaart, zodat u ook fit blijft na uw zeer actieve studententijd. Neem daar ook nog de verschillende alumnireizen bij, met bestemmingen als Oman en Sicilië, en u wenste dat u nu al afgestudeerd was.

Maar zover is het natuurlijk nog niet. Alvorens u kunt genieten van een zorgeloos bestaan als alumnus, dient u de komende jaren nog te overleven door momenten van stress, rusteloosheid en bier. Veel bier. Hoera voor bier.

Doe de groentetas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

@ Alma 2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

Sport & Leuven (2) | Oud-Heverlee Leuven

In deze reeks proberen we de student kennis te laten maken met sport in en rond onze studentenstad. Deze week richten we onze pijlen op voetbal. Leuven beschikt met OHL immers over een club die zowel sportief als organisatorisch klaar lijkt voor eerste klasse. Toch blijven studenten weg van Den Dreef.

JORIS HIMPENS & FRANK PIETERMAAT |

Sinds 2003 is Oud-Heverlee Leuven (OHL) een begrip in de Leuvense sportwereld en die bekendheid is alleen maar gegroeid. De fusieclub kwam er nadat in 2002 bleek dat de samenwerking tussen Stade Leuven en Daring Club Leuven nog een derde partner nodig had. De Zwarte Duivels uit Oud-Heverlee kwamen erbij.

OHL begon in derde klasse, maar kende al snel succes, wat hen de promotie in 2005 bezorgde. Een glansrol was toen weggelegd voor Francois Sterchele. In 2008 greep OHL net naast eerste klasse en de voorbije seizoenen kende de club wat mindere successen in de middenmoot.

STUDENTLOOS

Maar dit seizoen loopt het meer dan gesmeerd. Hoewel de verwachtingen in het begin van het seizoen nog wat gedrukt werden, lijkt een plaats in de eindronde — en misschien nog de titel — een zekerheid.

Ondanks zo'n prachtig seizoen, blijven de studenten afwezig langs Den Dreef. OHL kan rekenen op een trouwe schare aan supporters, die nog elke week lijkt te groeien. Opvallend is dat, ondanks de verschillende promoties en acties, de fanbase van OHL heel studentloos blijft. Nochtans konden studenten zich gedurende de eerste seizoenshelft een abonnement op thuiswedstrijden aanschaffen voor slechts vijf euro. De teleurstelling na de magere verkoop van de abonnementen zorgt ervoor dat

MICHEL FEYS

de club nu nadenkt over het al dan niet behouden van dat koopje.

PRESTIGIEUS

Assistent-trainer Hans Van Der Elst probeert een verklaring te zoeken: "Ik denk dat studenten voornamelijk wegblijven omdat onze wedstrijd dag zondag is. Veel studenten zijn dan nog niet in Leuven." Er zijn nochtans redenen genoeg om eens een match bij te wonen "Den Dreef is zeer centraal gelegen en de studenten krijgen met hun abonnement gegarandeerd ambiance in de tribune achter het doel."

Toch zijn acht studenten elke week present. Het zijn dan geen toeschouwers, maar wel voetballers uit de spelerskern. "Naast die spelers zijn er ook veel jeugdtrainers die nog

"Werk van lange adem"

student zijn of pas zijn afgestudeerd," vertelt Van Der Elst. Die jeugdtrainers zorgen mee voor de prestigieuze reputatie van de jeugdwerking van OHL. "Onze jeugdwerking is een

werk van lange adem geweest. Al vijftien jaar lang proberen we voor de beste mensen en omkadering te zorgen. Daarenboven zijn de vernieuwde infrastructuur en de mogelijkheid tot doorstroming naar de A-kern belangrijke factoren in onze groei. Dat verklaart misschien waarom onze jeugdwerking op een hoger niveau staat in vergelijking met de A-kern."

"Volgend jaar spelen we hopelijk in eerste klasse en hopelijk zijn de studenten er ook klaar voor," zegt Van Der Elst. Tel al het voorgaande op en u weet dus wat te doen volgend weekend.

Studentenmarathon | Winnaars in het hoofd

Afgelopen woensdag organiseerde LOKO Sport een geslaagde 43ste editie van de studentenmarathon in het Sportkot. Gezien wij lopen in groep tegen betaling nooit echt goed konden vatten, trokken wij onze weinig gebruikte oude loopschoenen aan om die populariteit eens te gaan bestuderen. En we geven griftoe: het resultaat kon ons toch wel bekoren.

MICHAËL CLOOTS |

"De deelnemers konden kiezen tussen een parcours van vijf of tien ki-

lometer. Maar voor de echte di-harders was een route van 21 kilometer uitgestippeld: een halve marathon," zegt LOKO Sportcoördinator

Thomas Witdouck. De motivatie van de lopers voor hun deelname blijkt even divers als de deelnemers zelf. Van heinde en verre komen ze, de sportievelingen. Jong en oud, student en werkmens, amateur en professional. Zelfs Hit FM is van de partij voor een uitgebreid livever-slag.

Na vijf minuten begrijpen we waarom. Wat voor een grote open-

luchtreceptie kon doorgaan, bleek in feite de verzamelplaats te zijn voor het startschot. Een jolige bende van 600 sportliefhebbers die allemaal tegen hun vrienden aan het keuvelen waren in het eerste voorjaarszonnetje. Muziek, sfeer en het uitzicht op een frisse pint hebben wel al vaker mensen bijeen gekregen. Iedereen heeft er zin in, zoveel is duidelijk.

FUN

Twee meisjes hebben schijnbaar hun twijfels. Rillend staan ze een beetje aan de kant. Kyra en Valerie, twee bio-ingenieurs met wat stress. "Bang om af te gaan," zo wordt de waarheid met een lach onthuld. Ze moeten deelnemen voor hun vak Mens en techniek. In het kader van een seminarie omtrent hartslagme-

zeker smaken. "Ik was hier voor het geval dat het startpistool het zou laten afweten, dan kon ik het mijne gebruiken," grapt de agent. Van overlast geen sprake. "Overlast? Het zijn studenten. Daar hebt ge nooit overlast mee." Een dubieuze uitspraak van een goedgemustte flik.

WITTE SNOR

Voor anderen is de studentenmarathon dan weer een serieuzere gelegenheid. Timothy Convents doet acht keer per week atletiek en won op de vijf kilometer. Die prestatie leverde hem een gratis reis naar de Franse Alpen op. Stefaan Capoen was de snelste man op de 21 kilometer.

Dat winnen bijna onmogelijk was, weet ook een opmerkelijk

"Met studenten hebt ge nooit overlast"

ters, werden ze met zo'n meter onder hun T-shirt op pad gestuurd. Na afloop wisten ze ons te vertellen dat ze volgend jaar zeker opnieuw zullen deelnemen, voor de fun. Op de academische resultaten is het nog even wachten, maar hun persoonlijke test is geslaagd.

FLIK

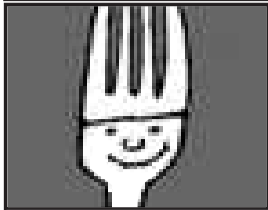
Ook het Rode Kruis en de obligatoire politieagent kunnen de sfeer

groepje afgestudeerde vrouwelijke wiskundigen. Ze hebben rugnummer noch gratis Aquarius, banaan of T-shirt. "Wij gaan niet winnen, wij zijn winnaars in het hoofd." Dat ze voluit zijn gegaan, is te merken aan hun witte snor. "De bovenlip zweet meer, waardoor die koeler en bleker is dan de rest van je gezicht. Het resultaat is een witte snor," aldus een van de vrouwen. De snor is wit, de editie geslaagd.

CHRISTINE LAUREYS

Mannen die meisjes achtervolgen zie je anders ook in Heverlee, maar deze keer was het niet illegaal.

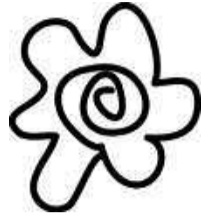

Menu van de week in Alma 1-2-3 22-25 Maart 2011

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Chili sin carne met boontjes en gebakken aardappelen	€ 4.10	
Hamburger met ketchupsaus en slaatje A2+A3	€ 2.60	
Italiaanse kipfilet met Siciliaanse saus en bloemkool	€ 4.10	
4	1	0
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1	€ 4.60	
Koninginnenhapje A3	€ 3.50	
Lentebuffet A1+A2	€ 5.00	
Spaghetti bolognaise A3	€ 2.60 - 3.10	
Spaghetti met groentebolognaise A3	€ 2.60 - 3.10	
Steak met groenten en saus A3	€ 5.00	

woensdag

Groentenmousaka met aardappelschijfjes	€ 3.50
Kippenbil met appelmoes A1+A3	€ 2.60
Koninginnenhapje	€ 3.50
Lentebuffet A2+A3	€ 5.00
Spaghetti bolognaise A2	€ 2.60 - 3.10
Spaghetti met groentebolognaise A2+A3	€ 2.60 - 3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	€ 4.60
Steak met groenten en saus A2	€ 5.00
Tirolerschnitzel met portosaus en sperziebonen	€ 4.60

donderdag

Gevulde paprika met quorn en groenten A2	€ 4.10
Konijnenburger met jagersaus A1	€ 4.60
Hertoginnenkrokant met erwten en wortelen A2+A3	€ 2.60
Koninginnenhapje A2+A3	€ 3.50
Quornfilets met paprikamix	€ 5.00
Spaghetti bolognaise A1+A3	€ 2.60 - 3.10
Spaghetti met groentebolognaise	€ 2.60 - 3.10
Steak met groenten en saus	€ 5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	€ 4.60

vrijdag

Boerenworst met Carbonara puree A1+A2	€ 2.60
Groentenburger met bieslooksous en boursintomaat	€ 4.10
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1	€ 4.60
Lamssteak met tijmsaus en wortel- en venkelblokjes	€ 5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	€ 4.60
Spaghetti met groentebolognaise A2	€ 2.60 - 3.10

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius** en **Pauscollege**

(advertentie)

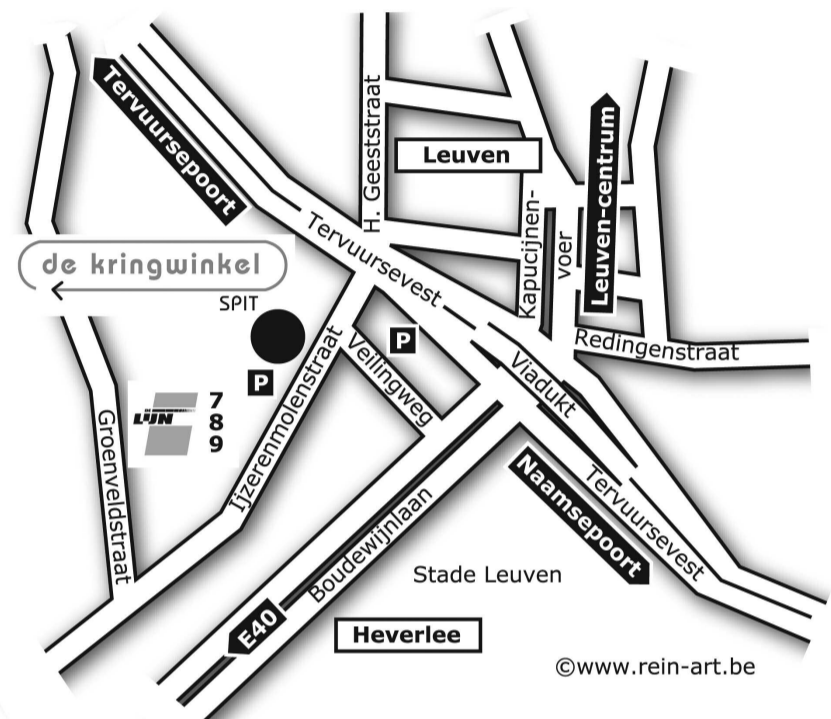
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

92,9%

van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHEMERKT.BE

KHLEUVEN

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Associatie Katholieke Universiteit Leuven

CulKal

CUJKSJ

DINSDAG 22/3

Freule Julie van Theater Artemis theater — om 20u00 in de Schouwborg (www.30cc.be)

Isbells + Krakau muziek — om 20u00 in de Predikherenkerk (www.30cc.be)

Sneak Preview verrassingsfilm — om 22u30 in Cinema ZED (www.cinemazed.be)

Universal Irritant, kringtoneel Historia

IFTf — om 20u00 in De Koelisse (www.iftf.be)

WOENSDAG 23/3

Isbells + Sleepingdog muziek — om 20u00 in de Predikherenkerk (www.30cc.be)

Ottawa muziek — om 20u30 in STUK Labozaal, gratis mits reservatie (www.stuk.be)

Du poison avec des arêtes, kringtoneel Wina

IFTf — om 20u00 in De Koelisse

DONDERDAG 24/3

Uitgelezen op reis literatuur — om 20u00 in bibliotheek Tweebronnen (www.30cc.be)

10 jaar Zeal Records met Low Vertical & Zeal All Stars Band muziek — om 20u30 in STUK Labozaal (www.stuk.be)

Happymess van Cie Barbarie theater — om 20u30 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

B-boa muziek — om 20u30 in het Oratoriënhof (www.folkinleuven.be)

Du poison avec des arêtes, kringtoneel Wina

IFTf — om 20u00 in De Koelisse

VRIJDAG 25/3

Happymess van Cie Barbarie theater — om 20u30 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

Du poison avec des arêtes, kringtoneel Wina

IFTf — om 20u00 in De Koelisse

Pastor de amor van Tres Culturas por la Paz muziek — om 20u00 in de Predikherenkerk (www.30cc.be)

ZATERDAG 26/3

De Piano van De Maan theater — om 19u00 in 't Wagehuys (www.30cc.be)

ClubSTUK muziek — om 23u00 gratis in STUKcafé (www.stuk.be)

ZONDAG 27/3

De Piano van De Maan theater — om 15u00 en 17u00 in 't Wagehuys (www.30cc.be)

Jazz op Zondag muziek — om 21u00 gratis in STUKcafé (www.stuk.be)

(LS)

Peter Moerenhout, Seb C & Mathias Van den Berge

Parkinson & Alzheimer

... en ik heb nog kaarten voor de LOKO beiaardcantus, westerse honden.

ACHTUNG

Acco

Morgen gaat de jaarlijkse Algemene Vergadering van Acco door. U bent uitgenodigd. Gaan, zouden wij zo zeggen.

LITERACCO

Naar jaarlijkse gewoonte organiseert Babylon - de kring der taal- en letterkundigen - hun Interuniversitaire Prijs. Tot een april kan u proza en/of poëzie doormailen naar literaireprijs@kringbabylon.be. Een gans professionele jury zal zich buigen over de inzendingen. Misschien is

het wel uw eerste pas op het pad der eeuwige roem. Doen, zouden wij zo zeggen. Meer info op www.literaireprijs.be.

TRAKTACCO

Donderdag wordt er weer heel wat Uitgelezen in bibliotheek Tweebronnen. Gasten zijn professor Eva Brems en advocaat Walter Van Steenbruggen. Blaudzun staat in voor de muzikale accentjes. Veto geeft drie duotickets weg. Mail de titel van een boek van de vader van Eva Brems door naar traktatie@veto.be en misschien belonen de goden u. Mailen, zouden wij zo zeggen.

Vandekeybus

Een moto en een voorbinddildo

De Leuvense Schouwburg is een plek vol bladgouden pilaren, weelderige schilderingen en rood pluche. Majestueus en zelfs een tikkeltje decadent. Te midden van dat decor zagen wij woensdag het messcherpe "Radical Wrong" van dansgod Wim Vandekeybus. Wij kunnen ons geen groter contrast inbeelden.

WOUTER POUSEELE |

Wim Vandekeybus maakt dansvoorstellingen en is een van de meest bekende choreografen uit ons Belgenlandje. *Radical Wrong* is zijn meest recente productie. Het stuk lokt volle zalen en de media zijn eensluidend lovend. Leer ons de media niet kennen.

Zeven jonge dansers uit verschillende landen bevonden zich op een soort kampeerterein. Een plek waar ze, los van maatschappelijke of ouderlijke invloeden, volledig zichzelf konden zijn. Ze reden met een moto, werden dronken, scholden elkaar de huid vol, vrijden, vertelden moppen en masturbeerden. Wij vergaten bijna dat we een dansvoorstelling bekeken. Dit is tegelijk ons het voornaamste punt van kritiek: er werd simpelweg te weinig gedanst in *Radical Wrong*.

DANS

De jongeren kwamen zowel fysiek als psychisch met elkaar in contact. En dat gaf vonden: bewegingen, geschreeuw, af en toe een lach en ook wat gekuch. Op het dieperliggende niveau speelden natuurlijk emoties een rol: lust, haat, frustratie, verlangen, euforie, pijn, lijden, onverschilligheid. Daarmee komen we bij ons grootste punt van lof: de dansers slaag-

den erin het publiek bij de keel te grijpen en er hun gevoelens in te pompen.

We zagen bewegingen die soms houtherig, een andere keer vloeiend en dan weer explosief waren. Houtherig toen een vrouw met voorbinddildo danste met eenieder van de mannelijke cast. Vloeiend toen de dansers in een soort trance op elkaar vielen en aan elkaar hingen. Explosief toen een meisje zonder veel omhalen werd gepakt.

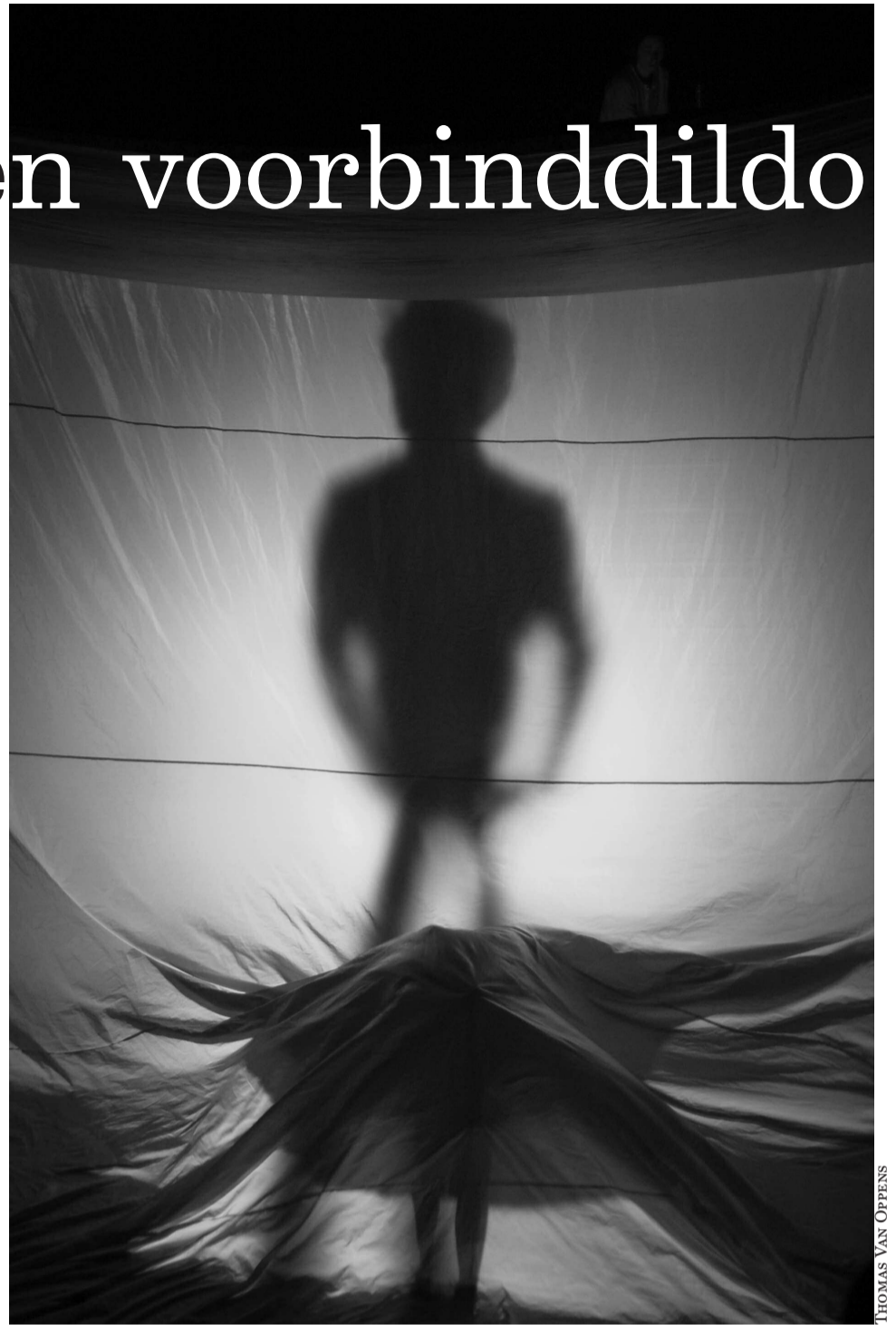
U raadt het al: de bewegingen waren experimentele hedendaagse dansuitingen en geen onschuldig Zwanenmeerachtig geschuifel. Voor de twijfelaars: we hebben erover nagedacht en besloten dat de bewegingen van

*Fysiek,
gewelddadig,
absurd*

Radical Wrong wel degelijk gedans zijn. Er zat samenspel en choreografie in en daar kwam het brein van Wim Vandekeybus bij kijken.

Op de VRT-cultuurwebsite Cobra.be zei hij over de voorstelling: "Ik vernietig mezelf, het is een voorstelling waarin ik niet meer besta." Toch was zijn hand onmiskenbaar: het fysieke, het gewelddadige, het absurde en het capoeira-achtige vonden we allemaal terug in *Radical Wrong*. Verder rest ons nog even lof te betuigen aan Damien Chapelle, de energieke jonge danser die het sterkst uit de verf kwam tijdens de avond.

Radical Wrong is straf danstheater met te veel theater en te weinig dans.

THOMAS VAN OPPENS

Compagnie Barbarie

Het recht ongelukkig te zijn

Donderdag speelt Compagnie Barbarie de première van "Happymess" in ons aller STUK. Het jonge theatercollectief bestaat uit zeven vrouwen en is van plan aan uw hoofd te klagen en te zagen tot u toegeeft dat ook u zo straf niet bent. Een ode aan het ongeluk van de mens. Wij gingen alvast langs voor een bakje troost.

GEERT JANSSEN & LINDE SMEETS |

Veto: *Is de voorstelling al af of moeten de puntjes nog op de i gezet worden?*

Evelien Broekaert: «Er moeten zelfs nog i's gezet worden (lacht).»

Amber Goethals: «Dat is altijd zo, een week op voorhand. Normaal is het rond dit moment crisis, maar nu niet.»

Veto: *"Happymess" gaat over lijden. Zijn we dan te gelukkig?*

Goethals: «Nee, maar we denken dat er eigenlijk te weinig plaats is voor ieders lijden. Het gaat echt over óns lijden. Niet de mensen die geen eten hebben of in Japan wonen en net een tsunami hebben meegemaakt. Het gaat meer over een westerse vorm van weltschmerz. Iets dat je meedraagt, maar dat niet altijd een plek krijgt.»

Karolien De Bleser: «We worden hier ook allemaal opgevoed met het idee dat je niet mag klagen, want er zijn kindjes in Afrika die geen eten hebben.»

Broekaert: «Het zogezegde luxeprobleem.»

De Bleser: «Het is een beetje zoeken naar hoe ons eigen lijden zich verhoudt tot dat groot wereldleed.»

Veto: *Verliep het creatief harmonieus of was het rumoerig?*

Allen: (Gegniffel) «Het tweede.»

Goethals: «Dat is normaal met zeven vrouwen. Ik denk dat het juist een van onze sterktes is dat we blijven zoeken naar een consensus. Er wordt veel gebabbeld en gesproken, maar ruzie maken we niet.»

Veto: *Het lijkt ons moeilijker om met zeven mannen tot zo'n consensus te komen.*

Broekaert: «Ik denk dat dat met ego te maken heeft.»

Goethals: «Ons collectief is gegroeid uit een groep vriendinnen. We kennen elkaar van op het RITS en we hadden echt goesting om met elkaar iets te maken. We kennen elkaars kleine kantjes en willen voor elkaar een plek vinden. Er zijn vast wel collectieven waar de ego's meer botsen dan bij ons. Maar ik zou

niet durven uit te maken of dat nu mannelijk of vrouwelijk is.»

Veto: *Is elkaar kennen altijd zo handig? Wij hebben van "The Godfather" geleerd business en personal niet te mixen.*

Goethals: (lacht) «Het nadeel is misschien dat we te veel eieren onder elkaar leggen.»

Broekaert: «Er is ook een belangrijke buitenstaander die ons radicaal durft te zeggen "dat is scouts, dat moet weg".»

Goethals: «Dat is Inge, onze coach.»

De Bleser: «Het is ook handig, zeker in de laatste trek naar de première, dat er iemand is die het overzicht kan behouden.»

Veto: *Dit is jullie derde voorstelling, staat ze in verband met de eerste twee?*

De Bleser: «Er valt wel ergens een lijn te trekken door onze drie voorstellingen, in die zin dat we evidenties in vraag stellen.

Undertwasser wasserwasser ging over topsport, het mainstreamidee dat sport altijd goed en gezond is. De tweede, *Too far east is west*, ging over reizen. Is het wel allemaal zo authentiek wat je op reis beleeft en waarom doen we dat eigenlijk?

Happymess gaat over geluk en nu vragen wij: zijn we eigenlijk wel zo gelukkig en zo goed bezig?»

Veto: *Dat jullie met zeven vrouwen zijn, trekt vast veel aandacht.*

Goethals: «Het is toeval dat er geen enkele man bij zit. In het begin hadden we er zelf geen erg in. Mensen vragen vaak of wij dan feministisch theater maken. Alsof vrouwen alleen maar over vrouwen iets kunnen vertellen. Dat is de negatieve kant ervan.»

Broekaert: «Mensen verwachten soms wel dat we de *Vaginamonologen* brengen, maar dat doen we dus niet.»

De Bleser: «Eigenlijk werkt het meer in ons voordeel dan in ons nadeel. We vallen op, dus mensen komen kijken.»

De Bleser: «Eigenlijk werkt het meer in ons voordeel dan in ons nadeel. We vallen op, dus mensen komen kijken.»

De Bleser: «Eigenlijk werkt het meer in ons voordeel dan in ons nadeel. We vallen op, dus mensen komen kijken.»

Donderdag en vrijdag wordt Happymess gespeeld in STUK.

Ithaka | Kunst voor en door studenten

In "student" herken je haast alle letters van "kunst". Niet enkel de taal wil die verbinding: het beeldende kunstfestival Ithaka dondert deze week voor de negentiende keer het studentengespuis de wereld van de actuele kunst in. Van woensdag tot en met zaterdag kunt u op de Sint-Pieterssite naar hartenlust proeven van schilderkunst, fotografie, graffiti, sculptuur en installatie.

CHARLOTTE-LARA DE CORT |

De vierdaagse expositie Ithaka wordt jaarlijks georganiseerd door de Leuvense Studentenraad LOKO. "Ons streefdoel bestaat erin studenten de kans te geven meer in contact te komen met cultuurcreatie van hun generatie," aldus LOKO-cultuurcoördinator Esther Mertens. "Samen met LOKO's stafmedewerker en mensen van de Kunstwetenschappenkring Mecenas en de master Culturele Studies hebben we 17 kunstenaars geselecteerd uit 60 inzendingen."

ONBEZONNEN

Op deze negentiende editie richt Ithaka onze blik op vroeger. Onder de vlag Nostalgie presenteert de tentoonstelling kunstwerken die het verleden een beetje onvoltooid houden. Die veelzijdige creaties van beloftevol jong talent voeren u terug naar uw onbezonnen kindertijd. Drie welgekozen locaties bieden verschillende ruimtes waarin kunstenaars en bewonderaars cultuurervaringen kunnen uitwisselen. Het gaat om leegstaande gebouwen waarin de tijd is blijven stilstaan.

In het omvangrijke Sint-Pietersziekenhuis laat u uw bijgeloof

het best beneden, want alles gebeurt op de dertiende verdieping. Daar vindt u onder andere een orgel dat uw oren voorziet van toekomstmuziek. Verder laten bontgekleurde tekeningen en spreuken als "De tijd brokkelt" en "Het begin van het einde" u niet onberoerd. Zelf kwamen wij beneden als een ander mens.

DETTIG FRANK

U bent toe aan een intermezzo? Kaffee Nostalgie zwaait zijn deuren voor u open. Die gezellige tapperij bevindt zich in het voormalige Velogebouw, enkele vreugdesprongen verder dan het ziekenhuis. In dat oord der goeie, oude tijd betaalt u dertig frank voor een pint. Een deur verder wordt uw geest beneveld door topschilderingen en kundige graffiti. Eenmaal de dorst gelest is, wacht er nog de oude verpleegsterschool, ook op wandelafstand. Zet u schrap voor memorie, echo en tijden van weleer, voor een keertje geen fast forward, maar een forse rewind.

Stel het moment waarop uw bezoek tot het verleden behoort zo lang mogelijk uit, en kom ook het Ithaka Feest! meepikken. Op donderdag wordt een superbe cocktail van kunst, muziek en mode uitge-

CHARLOTTE-LARA DE CORT

schonken. Van twee uur 's middags tot twee uur 's nachts brengen verschillende artiesten livemuziek in

Studentikoze prijzen verzekerd

samenwerking met Radio Scorpio. Morrison Hotel, Les Godasses en

Vladivostoc zijn nog maar enkele van de groepen, die elk uitblinken in hun genre. U wil ook dansen? Onder andere Gekke Gijs' PlatenKollektie en DJ Moos zetten u met hun retroplaatjes aan het swingen.

VINTAGE

Meiden! Er is ook nog de Vintagemarkt, op poten gezet in samenwerking met Yard Gallery. U kunt snuffelen in een ruim scala aan unieke vintagespulletjes en nostalgisch ontworpen kleding en

juwelen. Studentikoze prijzen zijn verzekerd. Enkele artiesten op het menu: 100% Madame, De Krullevaar, Bollieboom, Tarte Tatin, en nog zo likkebaardend veel meer.

Houd in de toekomst de exposerende kunstenaars maar sterk in de gaten. Maar, in de toekomst? Zucht. Het leven is nu! Komt u zich aan hun werk vergapen in het museum der Onvoltooid Verleden Tijd, en laat u meewaaieren naar lang vervlogen tijden.

www.ithaka19.be

Vriendschap als antigif voor fascisme in "Las 13 Rosas"

Cinema ZED vertoont onder de noemer Cinespagnol sinds begin maart een reeks Spaanse films. "Las 13 Rosas", de film die wij voor deze gelegenheid zijn gaan bekijken, wordt daar op maandag 21 maart voor de laatste keer getoond. Voor "También La Lluvia" kunt u er op 28 en 29 maart nog terecht.

JURGEN LAHEY |

Als u er nooit echt bij had stilgestaan dat de Spaanse cinema veel meer is dan het door een zenuwtergende spanning overladen spookhuis uit *The Others* of de met een drugsverslaving, dan wel genderidentiteitscrisis kampende personages uit de films van Pedro Almodóvar, laat dan nu vallen wat uw aandacht onterecht nog kan vasthouden en ga zo snel mogelijk het wonder *Las 13 Rosas* aanschouwen in Cinema ZED.

Las 13 Rosas, de recentste film van Emilio Martínez Lázaro, speelt zich af in 1939, wanneer de Spaanse Burgeroorlog op haar laatste benen loopt. De film vertelt het waargebeurde verhaal van een groep jonge vrouwen die betrokken zijn bij het verzet tegen de troepen van Franco. Elk van de dertien jongedames volwaardig in beeld brengen, was onmogelijk geweest en dus focust Lázaro op vijf van hen.

De vijf rozen die de hoofdrol spelen heten Blanca, Julia, Virtudes, Carmen en Adelina. Op Blanca na, die met de rest bevriend raakt via haar man Enrique, zijn zij allen actief als militant bij de republikeinse verzetsgroepering Juventudes Socialistas Unificadas (JSU). Op het moment dat de film begint, staan Virtudes en Carmen op een marktplein in Madrid, waar ze voorbijgangers proberen te overtuigen zich te verenigen

tegen Franco, "De Leider" van de Spaanse fascistische beweging van de Falangisten. De oprukkende troepen van El Caudillo lijken onstuitbaar.

ZINGEN ALS BEVRIJDING

Las 13 Rosas toont niet de dappere strijd van de voornamelijk mannelijke republikeinse verzetslieden tegen het fascistische gevaar. Het zijn de vijf jonge vrouwen die centraal staan in het met intriges en verraad doorweven verhaal. Lázaro toont ons hoe ze, begeesterd door hun socialistische idealen, meewerken aan verzetsdaden tegen de falangisten van Franco. De verzetsstrijd vormt echter slechts de achtergrond voor wat werkelijk centraal staat: de ontluikende vriendschap tussen de vrouwelijke hoofdpersonages.

Intriges en verraad

Door verraad binnen de JSU worden de jongedames een voor een opgepakt en naar een overbevolkte vrouwengevangenis gestuurd. Ze vinden elkaar terug en verzetten zich tegen de ijzeren discipline die er heerst. Hun methode is onconventioneel, maar tegelijk van een inspirerende schoonheid: ze zingen en dansen tot het zelfs de hoofdbewaakster de strot uitkomt. In de scène waarin ze — elk in een aparte isoleercel — samen een spotlied aanheffen, blijkt hoezeer hun vriendschap hen bindt en sterkt tegen het leven in de gevangenis en tegen het fascisme. Meer gaan wij u niet vertellen over deze in zeer mooi ogende scènes in beeld gebrachte film.

www.cinemazed.be

Frank Focketyn Van tristesse doordesemd

Woensdag speelde Frank Focketyn de monoloog "Brief aan mijn rechter" in de Soetzaal van STUK. Toevallig mochten wij net die dag terug onder de mensen komen van meneer de juge. Soms is een vrije avond snel gevuld.

THOMAS CLIQUET |

Frank Focketyn behoeft geen introductie. Dat dogma lappen wij echter vrolijk aan onze laars. Op 's mans curriculum vitae staan de bekroonde tv-series *In de gloria* en *Het eiland*.

Daarnaast is hij actief bij het theatergezelschap NTGent. Daar creëerde hij samen met de voormalige artistieke leider Johan Simons de monoloog *Brief aan mijn rechter* waarvan de tekst gebaseerd is op een boek van Georges Simenon.

Het verhaal gaat als volgt: Charles Alavoine staat terecht voor de moord op zijn maitresse. De boerenzoon die voor dokter gestudeerd heeft, wil de rechter overtuigen dat hij volledig toerekeningsvatbaar was bij de moord, meer zelfs, dat het een moord uit liefde was.

Toen we de zaal betraden zat Focketyn al op het podium, zijn rug gekeerd naar de massa. Het licht doofde en hij stak van wal zonder zich om te draaien. Een van tristesse doordesemd levensverhaal. Twee huwelijken die vooral Charles' moeder wilde en hij die zich daarbij neerlegde. Een vader die de druppeltjes iets te graag had. Zijn collega's die ondanks zijn diploma op hem neerkeken door zijn boerenafkomst.

Brief aan mijn rechter behandelt filosofische thema's als de ware betekenis van de liefde. Een begrip dat tijdens Charles' jeugd niet ter sprake kwam. Zijn ouders

hielden wel van elkaar, maar gevoelens horen niet besproken te worden. Zelf heeft hij de liefde pas leren kennen toen hij Martine tegenkwam, een lichtekooi.

PARADOX

De relatie tussen Charles en Martine was heel dubbelzinnig. Hij hield van haar onschuldige persoonlijkheid, maar tegelijkertijd haatte hij de hoer die steeds weer in haar naar boven kwam. Daarom begon hij geweld te gebruiken tegen haar, in de hoop de hoer te laten verdwijnen en de onschuldige Martine te verlossen. Uiteindelijk vermoordde hij haar, in een ultieme poging haar te bevrijden. Maar toen zij dood was, had hij niets meer om voor te leven.

Het kon Charles dan ook niet schelen of hij volledig toerekeningsvatbaar wordt geacht voor zijn daden. Dat is zijn paradox, terwijl ze leefde, kon hij niet ten volle van haar houden vanwege haar verleden. Na haar dood, heeft zijn leven geen zin meer omdat zij er niet meer is om van te houden. In die zin is het logisch dat hij erkend wil worden voor zijn wanhoopsdaad, het enige wat hij nog heeft. Het besef dat hij haar heeft gedood uit liefde voor haar onderliggende persoonlijkheid, die overschaduwd werd door de hoer.

Wat Focketyn hier speelde, viel totaal niet te vergelijken met zijn televisiewerk. De monoloog was heel theateraal, zoals wanneer hij heel hard met zijn vuist tegen het scherm achter zich klopt. Nergens viel Focketyn uit zijn rol. Het publiek kon niet anders dan geloven dat Charles Alavoine daadwerkelijk op het podium stond om zijn rechter te overtuigen van zijn toerekeningsvatbaarheid. Zoets is alleen de beste acteurs gegeven.

HOGER INSCHRIJVINGSGELD? PRO EN CONTRA

Maak studeren duurder!

Studenten worden buitensporig gesubsidieerd door de overheid. Suggesteren dat de geldstroom minstens ten dele moet gestopt worden, roept intuïtief bijzonder veel weerstand op. Het rechtvaardige engeltje in elk van ons steigert bij zoveel hebzucht en asocialeit. Maar niets is minder waar. Het is net de huidige orde-ning — zwelgend in zelfverklaard altruïsme — waarbij een student maar een frac-tie van zijn reële inschrijvingsgeld betaalt die manifest asociaal is.

Momenteel betaalt een student een goede 500 euro inschrijvingsgeld terwijl de werkelijke kost meer dan 10.000 euro bedraagt. Dat is nauwelijks vijf procent van het totale bedrag. Voorstanders van het systeem beweren dat bijna gratis on-derwijs een recht is en dat vooral de minder gegoeden daarvan profiteren. Beide redenen zijn nonsens.

Ten eerste is kosteloos onderwijs een utopie. Zoals gezegd moet de samenleving 9.500 euro per student bijdragen. De samenleving, dat bent ook uzelf. Het onderwijs dat u vandaag zogenaamd vrij geniet, betaalt u morgen ten dele terug in de vorm van belastingen. Het huidige systeem is geen magisch wonderland waar alles goedkoop gebeurt, maar rekent de kosten simpelweg door aan de hele samenleving zonder de minste transparantie of duidelijkheid.

Wanneer de student zijn inschrijvingsgeld zelf moet betalen, weet hij ten-minste voor wie en wat hij betaalt. Nu betaalt u immers niet gewoon voor uzelf, maar ook voor de jolige dronkaard in uw straat die voor de zoveelste keer zijn jaar opnieuw doet en dan nog Filosofie, Geschiedenis en Communicatiewetenschappen kiest. Wie alles zelf betaalt, is verantwoordelijk voor zijn eigen gedrag en zo worden vrijbuiters en misbruik een halt toe geroepen.

Een systeem waarbij de student zijn inschrijvingsgeld volledig zelf betaalt, moet natuurlijk gepaard gaan met een goed uitgewerkt systeem van leningen. Zo kunnen getalenteerde, maar niet welstellende studenten toch studeren. Het ar-gument van de zelfverkleerde sociaal bevlogen en dat het huidige systeem alle zwakkeren bevoordeelt, is echter volstrekt onjuist. In Vlaanderen haalt ongeveer 30% van de bevolking een diploma hoger onderwijs. Die 30% komt nog steeds, alle sociale pretenties ten spijt, hoofdzakelijk uit de reeds welgestelde klassen.

Een degelijk onderwijssysteem is goed voor de samenleving en haar bedrij-ven. Maar ook voor het studerende individu zijn de voordelen groot. Wie afstu-deert komt hoogstwaarschijnlijk in een hogere loonschaal en sociale positie te-recht. Maar de grote — en doorgaans minder kapitaalkrachtige — massa die nooit een universitair diploma verwerft, betaalt mee. Het perverse resultaat van alle goede bedoelingen is dat de minder succesvollen in de samenleving meebe-talen voor het succes van zij die al van bij de geboorte beter af zijn. Zij die uitein-delijk de beste posities in de samenleving zullen innemen worden gesponsord door de zwakkeren. Wat zogenaamd een sociale maatregel is, is in wezen het om-gekeerde. Werkelijk sociaal is dat de verbruiker betaalt voor de beloningen die hij opstrijkt en niet de zwakkere belast onder het mom van waarschijnlijk goedbe-doelde, maar enkel in naam sociale maatregelen.

JELLE DEHAEN |

Een splinter is een opiniestuk dat een Vetomedewerker ten persoonlijke titel schrijft.

Blijf van m'n inschrijvingsgeld!

Groot-Brittannië heeft onlangs besloten sterk te besparen op haar investeringen in onderwijs. Voortaan moeten studenten daar een pak meer betalen voor hun studies. Het hele land steigert. En terecht.

De libertariër breekt er zijn hoofd over en kan maar niet begrijpen waarom we in een samenleving wonen die zoveel ruimte laat tot vals spelen. In het on-derwijs is dat niet anders. Studenten doen meer dan eens een jaar te veel over hun studies, omdat ze wat luiwammes of gewoon een verkeerde richting heb-ben gekozen. *Freeriders* kosten de maatschappij inderdaad een hoop geld, maar als reactie alle studenten voor een torenhoge schuldenberg zetten is nefast voor de ontwikkeling van een heel land. Wanneer je immers hogere studies zou moe-ten bekostigen zonder hulp van vaders staat, ziet de rekening er heel wat min-der fraai uit. Inschrijvingsgelden worden exponentieel veel duurder en dan moet je nog instaan voor het levensonderhoud tijdens je studies. De financiële drempel om in te stappen in het onderwijs wordt een stuk hoger.

WELVAART

Je kunt de vraag stellen of de maatschappij wel moet opdraaien voor het voordeel van individuen. Het zijn immers de studenten die het meeste baat hebben bij een degelijke opleiding. Een maatschappij die wil evolueren naar een kenniseconomie heeft echter geen andere keuze dan investeren in de opleiding van haar jongeren. Iedereen heeft baat bij de opleiding van jonge-ren. Niet alleen omdat hogeropgeleiden meer impact hebben op de innova-tiegraad van een samenleving, maar ook omdat je met een diploma bijna automatisch in een hogere loonschaal komt te zitten. Om het economisch argument te gebruiken: hoe meer burgers met een grote koopkracht, hoe groter de welvaart in het algemeen.

Belastingen hebben als doel de rijkdom te herverdelen, een onderwijssys-teem heeft als taak mensen op te leiden. Laten we die twee niet op een hoopje gooien. De inbreng van de financieel zwaksten in de maatschappij in het onder-wijssysteem is eigenlijk nihil. Zij genieten immers van een belastingvrije som. Claimen dat het onduidelijk is wie voor wat betaalt, is misschien terecht, maar laten we wel wezen, het is evenzeer onduidelijk wie nu juist van welke investe-ringen het meest meegeniet. De overheidskosten van onderwijs mogen trou-wens niet overdreven worden. Investerings in ambitieuze jongeren die hogere studies aanvatten betalen zichzelf immers terug via belastingen, een hogere aan-trekkingskracht voor buitenlandse investeerders en nog heel wat meer.

Het is nog niet gelukt om mensen van alle lagen van de bevolking te betrek-ken bij het onderwijs. Democratisering daarom afdoen als gefaald is echter een brug te ver. Het is naïef om te denken dat financiële drempels de enige zouden zijn, want een gerichte aanpak is nodig om alle hindernissen weg te werken. Maar beweren dat de financiële situatie helemaal geen barrière is, is als bewe-ren dat de zon rond de aarde draait.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Een Splinter is een opiniestuk dat een Vetomedewerker ten persoonlijke titel schrijft.

SPLINTER PRO

SPLINTER CONTRA

Vrije tribune Snel sneller onbeleefd

Ik werk inmiddels al zo'n slordige 20 jaar met studenten, wat ik trouwens nog steeds erg graag doe. Alleen zie ik een tendens waar ik echt niet van hou en zelfs van door mijn dak ga. En laat ik nu net in een geklasseerd gebouw werken.

Tegenwoordig mag ik me met studenten en duurzaamheid bezig houden. Een prettige job want mijn collega en ik mogen tegelijk motor en voertuig zijn. Daarmee bedoel ik: heb je een duurzaam idee, we proberen het mee uit te voeren en hebben wij een duurzaam idee, spring alsjeblief mee op de kar. Oud woordgebruik, maar daar gaat het niet over. Waar het wel over gaat is dat de studenten vaak de klepel niet meer weten hangen in de communicatie. Geregeld krijgen we mails waaruit ik nu letterlijk ga citeren. Het gaat om voorvallen van de laatste uren:

Mail 1: Student: "Hey, print dat eens af op X aantal exemplaren dan pikken we het wel op."

Mail 2: Student: "Wij hebben een vraag." Ik: "Goed, het is een complexere vraag, dus kom gerust af dan praten we er-over." Student: "Morgen om X uur zijn we bij u." Ik: "Beste, ik ben er dan niet, wel in de voormiddag, past het je dan ook?"

Beste student, het fenomeen "student" dient best opnieuw te worden uitgevonden. Ik erken volmondig dat ik ook schandalig veel fouten maak die met snelheid van onze tijd te maken hebben, maar. Ik heb het gevoel dat respect bij jullie vaak omgekeerd evenredig is met de snelheid van communi-ceren en het daardoor steeds meer afge-dwongen dient te worden. Is dat zo of ben ik gewoon een oude taart?

P.S. Zij die zich aangesproken voelen, weten dat geklasseerd gebouw wel te vinden.

NIKKIE MELIS, ADVISEUR VOOR WOONCUL-TUUR, MILIEU EN MOBILITEIT |

VETO

Wij aanvaarden echt iedereen!

Kom eens af!

Redactievergadering
elke vrijdag
om 16u00
op 's-Meiersstraat 5.

Meer info via
veto@veto.be.

OPGELET

1. Lezersbrieven en aanverwanten worden niet verbeterd. Taalfouten en andere fouten zijn de verantwoordelijkheid van de auteur.

2. Splinters zijn opiniestukken en geen artikels. Een splinter subjectiviteit verwijten is als boos zijn op een paard omdat het vier poten heeft. Excuus, benen.

Recht van antwoord Participation: It is all in the MIX

Vorige week stond er in deze *Veto* een prachtige splinter van "één excentrieke LOKO-mandataris" of om correcter te zijn ex-mandataris. Deze "grote bedenker van de Participation Week" die zo klaagde steen en been over zijn mes in de rug en veroordeelde in een adem de aankomende projectweek vol activiteiten als mislukt. Ik ben dan ook in de wolven dat alle vrijwilligers van talloze organisaties die reeds meewerkten aan PARTICIPATION hem ongelijk hebben bewezen. Ik wil hen dan ook reeds op deze manier bedanken voor hun inspanningen.

PARTICIPATION is misschien niet het "ene grote" project waarmee LOKO uitpakt maar het is daarom niet minder geslaagd. We hebben immers veel nieuwe kleine initiatieven een kans gegeven en reeds grote bestaande events zoals het IFS een diversiteits- en internationaal toetsje meegegeven. Een heel ander concept dan de jaren voordien maar wel een concept waarmee we een veel groter en meer divers publiek kunnen aanspreken. Het signaal dat we willen geven is er niet een dat getuigt van groothedswaanzin waarbij we alle beleidsmakers willen aanzetten tot actie, het is veeleer een signaal aan de deelnemers om zich bewust te worden van de meerwaarde van diversiteit. Het zijn immers deze deelnemers die de beleidsmakers van morgen zullen zijn.

Daarnaast moet ik met enig schaamrood bekennen dat diversiteit bij LOKO op geen enkel moment het onderliggend probleem aan weet te pakken waarmee het zelf zit opgezadeld. Tot mijn verbazing werd in de bovengenoemde splinter maar

heel kort hierop ingegaan en dan nog enkel gefocust op vorig jaar alsof dat het enige jaar zou zijn waarin diversiteit ter sprake zou zijn gekomen. Studentenvetegenwoordiging aan de K.U.Leuven is een elite zaak geworden waar nog hoge drempels gelden. Om dit aan te pakken zijn we reeds enkele jaren bezig met voorstellen te formuleren om deze drempels weg te werken maar dit zonder enig (noemenswaardig) succes. Zelfs als we bijvoorbeeld statistisch aantonen dat er een genderbias is binnen de studentenvetegenwoordigers, reageert de algemene vergadering daar op dat dit geen probleem is. Ook op andere voorstellen die doelgroepen willen helpen stuiten op kritiek van de kringen. Daarom is de kritiek op de verkoop van kaarten voor evenementen die zichzelf organiseert ook zo terecht. Men bereikt steeds dezelfde groep mensen en de drempels worden zo steeds maar groter om toch bij deze groep van medebestuurders te komen.

Daarnaast kan ik het mij toch niet laten om mij af te vragen hoe het komt dat een onafhankelijke studentenkrant zich zo kan inlaten met persoonlijke meningen en rancunes. Ik snap dat het moeilijk is om alle bronnen te controleren maar dit lijkt mij toch wenselijk zeker aangaande splinters. Ik weet dat het vrijwilligers zijn die zich reeds de volle honderd procent inzetten maar ik zou toch willen vragen om in de toekomst zo'n artikels met bijzondere aandacht te behandelen.

PIETER BUSSCHAERT, LOKO-MANDATARIS
DIVERSITEIT |

Recht van antwoord Eén tegen allen, allen voor iedereen!

Vorige week kon u een opzweepende splinter lezen, gericht tegen de Participation Week en het diversiteitbeleid van LOKO. Wat volgt zijn enkele rechtzettingen die ik met jullie wil delen. Zo werd aangegeven dat dit event een geniale ingeving was van één miskend genie. Die uitspraak is een kaakslag voor de vele mensen en instellingen die aan de basis liggen van het ontstaan van het concept Participation Week, die erom draait om van diversiteit en internationalisering een feest te maken. Geen megalomane week van diversiteit zoals een wrokkige enkeling die graag had gezien. Een nieuw en pril concept. Dat die week daarom voor één van de 20+ activiteiten aansluiting zoekt met succesvolle bestaande studenteninitiatieven zoals het IFS, werd bestempeld als gemakzucht of zelfs kwaad opzet. Er werd gezegd: "een feestje bouwen met artiesten die je kunt horen op elke fuif". Ik weet niet naar welke fuiven de auteur van die splinter gaat, maar mij lijken o.a. djembe, buikdans, shakuma, doedelzak, folk en een showkoor niet bepaald die standaard studentenfuif. Mij lijkt dat eerder een recept voor een geweldig feestje waar iedereen aan bod kan komen. Een echte kruisbestuiving tussen doelgroepbewustzijn en plezier. Een positieve benadering van anders zijn. Weg met de stiefmoederlijke benadering van voorheen!

Ook even de "quote" weerleggen die ik volgens de bewuste splinter gaf. Er zou geen plaats zijn voor diversiteit bij LOKO. Niets is minder waar. Zo is er dit jaar werk gemaakt van een visietekst diversiteit, zijn er onluisterende cijfers samengesteld over genderverhoudingen in kringen en studentenvetegenwoordiging en hebben we de fractie diversiteit uitgebreid. Die fractie is inderdaad on-

derbemand en onderbevraagd: allen daarheen dus! Maar tegelijk diep respect voor het harde werk van Pieter Busschaert en Issabel De Fré, die zich met hart en ziel inzetten en wel degelijk met alle LOKO-mandatarissen werk proberen te maken van voorstellen om diversiteit een betere kans te geven aan universiteit en hogescholen.

Maar waar ik misschien nog het meest van wakker lag als lezer, was het gebrek aan enige journalistieke en redactionele deontologische code die het opiniestuk met zich meebracht. Nergens was aangegeven dat de schrijver van de bewuste splinter in werkelijkheid over zichzelf aan het schrijven was, toen hij sprak over "LOKO's ex-Diversiteitsman" en "de bedenker van de Participation Week". Misschien was het wel verhelderend geweest voor lezers om te weten dat het artikel om een persoonlijke vete ging. Dat verzonden quotes zelfs misbruikt worden om je gelijk te halen, is inriest. Maar als u er anders over denkt, niet getreurd! De paus zei: "Dennis heeft altijd gelijk". Dat de redactie van *Veto* zomaar in deze farce meeding, is des te schandelijk aangezien zij toch wel enigszins garant zou moeten staan voor de inhoud van haar krant. Zich verschuilen achter de huidige, lauwe scheiding tussen splinters en artikels, is geen optie.

Laat me toch eindigen met een boodschap van hoop. Laat ons allemaal toegeven dat we slechts menselijk zijn en onvermijdelijk fouten maken. Maar laat ons ook niet vergeten dat veel mensen zich hard en belangeloos inzetten om een verschil te maken voor de student. Bij *Veto* én bij LOKO.

DENNIS DE ROOVER, LOKO-VOORZITTER |

RECHTZETTING

In het opiniestuk van onze medewerker Vincent Boulanger (*Veto* 3717) werd er gesproken over "één excentrieke LOKO-mandataris". Lezers die niet bekend waren met de zaak, waren mogelijk niet op de hoogte van het feit dat Vincent over zichzelf schreef in de derde persoon. Onze excuses voor het eventuele ongemak.

Geen nood: volgende week is de KULeuven terug!

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel. 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
E-mail: veto@veto.be

Jaargang 37 - nummer 16
Maandag 7 maart 2011

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Ruben "Vlad Lenin" Bruynooghe

Redactiesecretaris & V.U.:
Geert "Jef Stalin" Janssen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Eline "Idi Amin" Van Eldere, Jelle "Adolf Hitler" Dehaen, Laurens "Jean-Bédél Bokassa" Cerulus, Pieter "Augusto Pinochet" Haeck, Linde "Indira Gandhi" Smeets, Jens "Gamal Abdel Nasser" Cardinaels, Sophie "Omar Bongo" Verreyken

Schrijvers:
Alexander "Hosni Moebarak" Cornet, Cedric "Moammar al-Qadhafi" Hauben, Charlotte-Lara "Anwar Sadat" De Cort, Christoph "Roman von Ungern-Sternberg" Meeussen, Els "Antonio López de Santa Anna" Dehaen, Frank "Robert Mugabe" Pietermaat, Janina "Manuel Noriega" Verbruggen, Jeroen "Enver Hoxha" Baert, Joris "Benito Mussolini" Himpens, Jurgen "Simón Bolívar" Lahey, Lucas "Alfredo Stroessner" De Jong, Lynn "Alberto Fujimori" Gyselen, Margot "Fulgencio Batista" Hollevoet, Michaël "François Duvalier" Cloots, Quinten "Jean-Claude Duvalier" Evens, Thomas "Ayatollah Ali Khomeini" Cliquet & Wouter "Saddam Hussein" Pouseele

Fotografen:
Christiaan "Kim Il-sung" Franz, Christine "Mao Zedong" Laureys, Daniel "Kim Il-sung" Wirt, Gert-Jans "Pol Pot" Eerdekens, Michiel "Oliver Cromwell" Feys, Nick "Maximilien Robespierre" De Gregorio, Thomas "Napoleon Bonaparte" Van Oppens & Xavier "Napoleon III" Vankeirsbulck

Tekenaars:
Jan "Nicolae Ceauflescu" Gebruers, Simon "Josip Tito" Englebert, Peter "Slobodan Milosevic" Moerenhout, Sec "Wojciech Jaruzelski" C & Mathias "Van den Berghe"

DTP:
Ruben Bruynooghe & Jens Cardinaels

Eindredactie:
Jens Cardinaels, Geert Janssen, Ruben Bruynooghe & Thomas Cliquet

Internet:
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Publiciteit:
Alfaset cvba
Maxim "Wilfried Martens" Van Hoeymissen
alfaset@loko.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, dictators...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14 uur ingezonden worden via veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

Frank Focketyn

“IK HEB EEN VERKOUDHEID”

Vorige week gingen twee uitverkochte Soeteszalen kijken naar de monoloog “Brief aan mijn rechter” met Frank Focketyn (50). Na die voorstellingen stond Zijne Focketynheid ons te woord tussen de potten en de pannen van de keuken van STUK.

JENS CARDINAELS & THOMAS CLIQUET |

Veto: Dit stuk wordt al sinds november 2009 door u opgevoerd. Is dat niet vrij lang?

Frank Focketyn: «Eigenlijk niet. Ik zou het ook kunnen spelen in 2015 of 2020. Ik vind het heel leuk om stukken uit mijn repertoire regelmatig op te rakelen. Ik zit nu vijf jaar bij NTGent. Ik startte er toen Johan Simons nog artistiek leider was. Kenmerkend aan Simons was dat hij stukken op het repertoire van acteurs zette. Zo hebben we *De tien geboden* opgevoerd, samen met Wunderbaum, een prachtige jonge groep, die nu op eigen benen staat. Na drie jaar staat het nog altijd op het repertoire en in de toekomst zal het zeker nog gespeeld worden.»

«De monoloog staat ook volgend seizoen gepland en ik heb al een Franstalige versie gespeeld. Ik vind: als er belangstelling voor is en ik speel het graag, dan is het logisch om het te blijven spelen. Ondertussen heb ik het stuk al zo'n veertig keer gebracht.»

«Ik vind het fijn aan mijn leven dat het zo veel verscheidenheid kent. Ik acteer niet alleen in het theater, maar ik speel ook mee in films, televisieproducties en ik geef ook les aan het conservatorium. Vergelijk het met elke dag Camembert eten: daar wordt een mens ziek van. Afwijzing is echt belangrijk.»

VERWONDERING

Veto: Is er veel verschil tussen acteren in een televisieproductie en acteren in een theatervoorstelling?

Focketyn: «Ja, in het theater is er geen camera. Alles wat je voelt of denkt, moet je uitvergrooten voor het publiek. Bij televisie of film staat de camera op je gezicht en hij komt alles bij je halen. Je moet dan niet zelf beginnen uit te vergroten, de camera dringt zo bij je binnen (komt traag met zijn hoofd naar het onze). Maar in wezen is het altijd de verbeelding en de verwondering die geconcretiseerd en zintuiglijk voelbaar moeten worden gemaakt.»

Veto: U geeft ook les. Is er veel veranderd aan de toneelopleiding tegenover toen u zelf student was?

Focketyn: «Ik vind van niet. Toneel spelen is meer dan 2.000 jaar oud en de kern blijft dezelfde: geven en mededelen. Of zoals actrice Dora van der Groen het noemt: “De trillingen van beweging uitzenden en ontvangen”. Uitzenden vanuit een acteur en ontvangen voor een publiek. Daarop zendt het publiek zijn trillingen van beweging terug uit naar de acteur. Geven is zo leuk in tijden waarin iedereen wil hebben: “Ik wil alles hebben. Ik wil zelfs een verkoudheid hebben. (Hoest) Ik heb een verkoudheid.” Geven is gewoon veel leuker.»

«2.000 jaar geleden gingen de Grieken de goden aanbidden op de Olympos. Zo is theater ontstaan. En ik doe dat graag: elke avond *hup den Olympos op, jong,*

en vieren!»

Veto: Herken je een goed acteur meteen?

Focketyn: «Nee, er is soms wel een vermoeden van talent en meestal is dat een goed vermoeden. Het heeft dikwijls — ja (zoekt naar zijn woorden) — met poëzie te maken: de aanwezigheid van poëzie, van persoonlijkheid. Een eigen stijl, een eigen emotionele intelligentie. Wanneer talent er niet is, kun je geen toneel leren spelen. Dat gaat

“Elke avond:
hup den
Olympos op,
jong, en
vieren!”

simpelweg niet. Je kunt het niet aanleren.»

Veto: U werkt geregeld voor *Woestijnvis*.

Focketyn: «Inderdaad. Ik heb een vast contract bij NTGent, maar ik heb een goede vriendschap met *Woestijnvis*regisseur Jan Eelen. Natuurlijk duik ik niet enkel vanwege die vriendschap op in *Woestijnvis*producties. Ik doe niet aan liefdadigheidswerk. (doet dron-

ken idioot na) Hier sè: mijnen beste vriend, maar gelle drinkt te veel. Doedis mee in “De Ronde”, jongen. (opnieuw serieus) Dat gaat zo niet, hoor, maar de vriendschap zorgt er wel voor dat ik heel gemakkelijk met Jan samenwerk. Je hebt maar een halve wenkbrauw nodig om te weten wat er bedoeld wordt.»

Veto: *Woestijnvis* wil SBS Belgium, het moederbedrijf boven VT4 en VIJFtv, overnemen. Jan Eelen heeft gezegd dat hij geen programma's zal maken die onderbroken worden door reclame. Vreest u dat hij weg gaat als *Woestijnvis* vooral voor VT4 zal werken?

Focketyn: «Nee, hij zal er wel iets op vinden. Trouwens: wie zegt dat het allemaal doorgaat? *Je m'en fous*. Het kan mij niet schelen of onze programma's op VRT, vtm of VT4 worden uitgezonden. Ik wil ze het liefst op alle zenders, want dat hebben de mensen nodig.»

«Anderzijds is reclame het verschrikkelijkste dat er is. Maar ik heb daar geen last van, want ik heb nog altijd een anten op mijn dak: alleen TV1, Canvas, (met *Nederlands accent*) Nederland 1, 2, 3 en La Une, La Deux, La Trois: *C'est tout*. Daar wordt niets onderbroken door reclame.»

«Mijn zoon zegt al lachend: “Je kijkt alleen naar de zenders waar je zelf op komt.” (lacht) Ik vind niet

dat ik iets mis. Buiten *De Ronde* volg ik geen fictiereeksen. Ik vind *De Ronde* echt een goed tv-programma.»

Veto: *Nochtans* is er veel kritiek op die reeks: dat er te veel verhaallijnen in zitten en dat het vooral een reeks is met veel goede acteurs, maar niet meer dan dat.

Focketyn: «Laat ze maar kritiek geven, da's gezond. Voor sommige mensen zullen er inderdaad te veel verhaallijnen zijn, maar het is zo

“Ik wil
Woestijnvis
op alle
zenders”

subjectief. Net als bij muziek. Bij *Moessorgski* of *Shostakovich* of *dingske* zul je misschien ook zeggen dat het nogal veel opbouwt, maar nergens heen leidt. Het is iets dat je leert appreciëren. Zo is het ook bij *De Ronde*. Als alle negen afleveringen afgelopen zijn en je bekijkt het opnieuw, zul je puur genieten. Maar de reeks vraagt wat van de kijker. En dat is een compliment.»

«Wat wel leuk is aan *De Ronde* en anders is dan bij *Het eiland* of *In de gloria*, is dat we enkel onze eigen verhaallijn kennen en de rest van het verhaal maar heel summier. Dus ook voor mij is het nog spannend om er naar te kijken. Verder vind ik dat de acteurs ook enorm goed gecast zijn.»

Veto: Uw zoon verving *Gunther Lamoot* vorig jaar in *de Man Bijt Hond*rubriek “De vraag van vandaag”. Wil hij ook voor to werken?

Focketyn: «Nee, hij werkt achter de schermen bij *Woestijnvis*. *Lamoot* kreeg veel kritiek, vaak ergerlijke dingen, hé. (misnoegd) Ach soms zijn mensen zo grof, dat je denkt: “Komaan.” Daarom zei Jan Eelen tegen mijn zoon: “Vervang hem een tijdje, maar doe het zo slecht dat de mensen *Lamoot* terug willen.” Tja, tv-programma's hebben een grote impact. Neem nu *De slimste mens* met de haatgroepen tegen *Linda De Win*. “Dood aan *Linda De Win*” en zo. Allez, komaan, hé! *Da's na toch maar gewoon e kwiske!*»

Veto: Laat ons het eens over politiek hebben. Sluit u zich aan bij de *Niet In Onze Naambeweging*?

Focketyn: «Pffrt, ik sluit mij bij niets aan. Ik wil mijn monoloog nu gewoon aan de andere kant van de taalgrens spelen, omdat ik vind. Ik spreek graag in mijn eigen naam. Ik houd gewoon van *klein België*ske. Als landje, hé: geografisch. Binnen twee uur ga je van de zee naar de Ardennen. Waar ben je mee bezig als je dat allemaal overhoop wilt gooien?»

VOLKLADDEREN

Veto: Maakt u zich zorgen over de impasse?

Focketyn: «Nee, want ik vind het eigenlijk heel bijkomstig. Ik maak me zorgen over andere dingen, zoals Japan en kernenergie. Dat zijn essentiële dingen, maar een taal? *Mannekes*. Maar vermeld ook maar dat ik geen jota begriip van de Belgische politiek. En ik denk velen met mij.»

«Ik denk dat de politiek zich in een knoop heeft gevlochten en dat de politici die niet meer kunnen ontwarren. Dat is eigenlijk wel erg. Je leeft in een democratie, gaat stemmen, er komt geen regering en dan zou het ook nog eens kunnen dat je opnieuw moet gaan stemmen. Ik mag er niet aan denken dat ik in de politiek zou gaan. Ik zou gewoon heelder boeken volkladderen tijdens de vergadering.»

«Ik vind het gevaarlijk dat mensen zeggen: “*Ziedis wa ne knoiboel*”, want ik denk dat het zijn redenen heeft dat we nog geen regering hebben. Tegelijk heb ik respect voor de politici, die *godverdekke* toch voor een moeilijke taak staan. Echt bewonderenswaardig, maar ja, wat krijg je dan? Mensen die zo. (doet opnieuw idioot na): “*Amai da's traag. Zeg, hoe zit da na? En nog altaajd geen regering? Oh amai wa toen die na allemaal?*” Maar ja, sè...»

Veto: Die antipolitieke reflex is niet exclusief Vlaams.

Focketyn: «Nee, inderdaad. Op alle vlakken voel je dat er veel aan het veranderen is: op vlak van natuur, politiek. Het is niet alleen ons klein *Europake*, maar ook de Arabische wereld. Ik vind het onwaarschijnlijk dat er zo veel aan het verschuiven is. Echt fascinerend en intrigerend.»

Focketyn over *Eénreeks* “De Ronde”: “De reeks vraagt wat van de kijker. En dat is een compliment.”